

Úřední věstník

Evropské unie

L 105

České vydání

Právní předpisy

Svazek 49

13. dubna 2006

Obsah	I	<i>Akty, jejichž zveřejnění je povinné</i>	
	★	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)	1
	★	Nařízení Rady (ES) č. 563/2006 ze dne 13. března 2006 o uzavření Dohody o partnerství mezi Evropským společenstvím a Šalamounovými ostrovy o rybolovu při pobřeží Šalamounových ostrovů	33
		Dohoda o partnerství mezi Evropským společenstvím a Šalamounovými ostrovy o rybolovu při pobřeží Šalamounových ostrovů	34
	★	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES	54
	II	<i>Akty, jejichž zveřejnění není povinné</i>	
		
		Opravy	
	★	Oprava nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2028/2004 ze dne 16. listopadu 2004, kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 352, 27.11.2004)	64
	★	Oprava směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání (Úř. věst. L 255, 30.9.2005)	65
	★	Oprava směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/74/ES ze dne 16. prosince 1996 o názvech textilií (Úř. věst. L 32, 3.2.1997) (Zvláštní vydání v českém jazyce, kapitola 13, svazek 18, s. 226)	66

Cena: 18 EUR

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 562/2006

ze dne 15. března 2006,

kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob
(Schengenský hraniční kodex)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 1 a čl. 62 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (1),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Přijetí opatření podle čl. 62 odst. 1 Smlouvy, která zajistí, aby osoby při překračování vnitřních hranic nebyly kontrolovány, je součástí cíle Unie vytvořit prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb osob, jak je stanoven v článku 14 Smlouvy.
- (2) V souladu s článkem 61 Smlouvy má být vytvoření prostoru, kde se osoby mohou volně pohybovat, doprovázeno dalšími opatřeními. Takovým opatřením je společná politika týkající se překračování vnějších hranic, jak je stanovena v čl. 62 odst. 2 Smlouvy.
- (3) Přijetí společných opatření pro překračování vnitřních hranic osobami a pro ochranu vnějších hranic by mělo odrážet schengenské *acquis* začleněné do rámce Evropské unie, zejména příslušná ustanovení Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (2) a Společnou příručku (3).

- (4) Pokud jde o ochranu vnějších hranic, je vytvoření „společného souboru“ právních předpisů, především konsolidací a rozvojem *acquis*, jednou ze základních složek společné politiky v oblasti řízení vnějších hranic, jak ji definuje sdělení Komise ze dne 7. května 2002 s názvem „K integrovanému řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“. Tento záměr byl zahrnut do „Plánu řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“, schváleného Radou dne 13. června 2002 a potvrzeného Evropskou radou na jejích zasedáních v Seville ve dnech 21. a 22. června 2002 a v Soluni ve dnech 19. a 20. června 2003.

- (5) Definice společných pravidel týkajících se pohybu osob přes hranice nezpochybnuje ani nemá vliv na právo volného pohybu, jež požívají občané Unie a jejich rodinní příslušníci a státní příslušníci třetích zemí a jejich rodinní příslušníci, na které se na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé vztahují práva volného pohybu rovnocenná právům občanů Unie.

- (6) Ochrana hranic je věcí zájmu nejen členského státu, na jehož vnějších hranicích se provádí, nýbrž všech členských států, které zrušily ochranu vnitřních hranic. Ochrana hranic by měla pomáhat v boji proti nedovolenému přístěhovalectví a obchodování s lidmi a zabránit jakékoliv hrozbě pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, veřejné zdraví a mezinárodní vztahy členských států.

- (7) Hraniční kontroly by se měly provádět takovým způsobem, aby byla plně respektována lidská důstojnost. Ochrana hranic by se měla provádět profesionálně a s úctou a měla by být přiměřená sledovaným cílům.

(1) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 23. června 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. února 2006.

(2) Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19. Úmluva naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1160/2005 (Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 18).

(3) Úř. věst. C 313, 16.12.2002, s. 97. Společná příručka naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 2133/2004 (Úř. věst. L 369, 16.12.2004, s. 5).

- (8) Ochranu hranic tvoří pouze kontroly osob na hraničních přechodech a ostraha mezi hraničními přechody, ale také analýza rizik pro vnitřní bezpečnost a analýza hrozeb, které mohou mít vliv na bezpečnost vnějších hranic. Je proto nezbytné stanovit podmínky, kritéria a prováděcí pravidla, jimiž se budou řídit kontroly na hraničních přechodech a ostraha hranic.

- (9) K zamezení nadměrně dlouhé čekací době na hranicích je třeba přijmout opatření, jimiž se v případě mimořádných a nepředvídaných situací zmírní kontroly na vnějších hranicích. Systematické opatřování dokladů státních příslušníků třetích zemí otiskem razítka je při zmírnění kontrol nadále povinné. Umožňuje s jistotou určit datum a místo překročení hranice, aniž by se muselo ve všech případech zjišťovat, zda byla provedena všechna požadovaná opatření pro kontrolu cestovního dokladu.
- (10) Pro zkrácení čekacích dob pro osoby požívající právo Společenství na volný pohyb by měly být všude tam, kde to okolnosti umožňují, zřízeny ve všech členských státech na hraničních přechodech oddělené pruhy označené jednotnými tabulemi. Oddělené pruhy by měly být zřízeny na mezinárodních letištích. Pokud to členské státy považují za vhodné a okolnosti to dovolují, měly by členské státy zvážit zřízení oddělených pruhů na námořních a pozemních hraničních přechodech.
- (11) Členské státy by měly zajistit, aby kontrolní postupy na vnějších hranicích nepředstavovaly významnou překážku obchodu a vzájemné společenské a kulturní výměny. Z toho důvodu by měly nasadit odpovídající počet pracovníků a zdrojů.
- (12) Členské státy by měly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy jmenovat vnitrostátní útvar či útvary odpovídající za plnění úkolů ochrany hranic. Pokud v jednom členském státě za tuto oblast odpovídá více než jeden útvar, měla by mezi nimi existovat těsná a nepřetržitá spolupráce.
- (13) Operativní spolupráci a vzájemnou pomoc členských států v oblasti ochrany hranic by měla řídit a koordinovat Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států zřízená nařízením (ES) č. 2007/2004 ⁽¹⁾.
- (14) Tímto nařízením nejsou dotčeny kontroly prováděné v rámci obecných policejních pravomocí a bezpečnostních kontrol osob, které jsou totožné s kontrolami, které se provádějí na vnitrostátních letech, možnosti členských států provádět mimořádné kontroly zavazadel v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 3925/91 ze dne 19. prosince 1991 o vyloučení kontroly a formalit u příručních a zapsaných zavazadel osob uskutečňujících lety a námořní cesty uvnitř Společenství ⁽²⁾ a vnitrostátní právní předpisy o nošení cestovních dokladů nebo průkazů totožnosti nebo požadavek, aby osoby oznamovaly úřadům svou přítomnost na území daného členského státu.
- (15) Členské státy by také měly mít možnost dočasně znovuzavést ochranu vnitřních hranic v případě závažné hrozby pro svůj veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost. Pro takové dočasné znovuzavedení ochrany hranic by měly být stanoveny podmínky a postupy, aby se zajistila výjimečná povaha takového opatření a dodržování zásady proporcionality. Rozsah a trvání dočasně znovuzavedené ochrany vnitřních hranic by se měly omezit na nejmenší míru nutnou jako reakce na takovou hrozbu.
- (16) V prostoru, kde se osoby mohou volně pohybovat, by mělo znovuzavedení ochrany vnitřních hranic zůstat výjimkou. Opatření na ochranu hranic by se neměla provádět a neměly by se zavádět formální úkony jen z důvodu překračování hranice.
- (17) Měl by se stanovit postup, který Komisi umožní upravit některá prováděcí pravidla, kterými se řídí ochrana hranic. V takových případech by měla být opatření potřebná k provedení tohoto nařízení přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽³⁾.
- (18) Měl by se také stanovit postup, který umožní členským státům oznamovat Komisi změny jiných prováděcích pravidel, kterými se řídí ochrana hranic.
- (19) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení pravidel vztahujících se na přeshraniční pohyb osob, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (20) Toto nařízení ctí základní práva a zachovává zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie. Mělo by se používat v souladu se závazky členských států v oblasti mezinárodní ochrany a zásady nenavrácení.
- (21) Odchylně od článku 299 Smlouvy jsou jedinými územími Francie a Nizozemska, na která se toto nařízení vztahuje, jejich evropská území. Nejsou jím dotčena zvláštní ujednání vztahující se na Ceutu a Melillu, vymezená Dohodou o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 4. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 69.

- (22) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenský *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, mělo by se Dánsko rozhodnout v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (23) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽²⁾ o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody.
- (24) Je třeba přijmout opatření umožňující zástupcům Islandu a Norska zapojení do práce výborů, jež jsou nápomocny Komisi při výkonu jejich prováděcích pravomocí. Takové opatření je uvedeno ve výměně dopisů mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o výborech, které jsou nápomocny Evropské komisi při výkonu její výkonné moci ⁽³⁾, připojené k uvedené dohodě.
- (25) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 2004/849/ES ⁽⁴⁾ a 2004/860/ES ⁽⁵⁾.
- (26) Je třeba přijmout opatření umožňující zástupcům Švýcarska zapojení do práce výborů, jež jsou nápomocny Komisi při výkonu jejich prováděcích pravomocí. Takové opatření je uvedeno ve výměně dopisů mezi Společenstvím a Švýcarskem, připojené k uvedené dohodě.
- (27) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁶⁾. Spojené království se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (28) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁷⁾. Irsko se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (29) První věta článku 1, ustanovení čl. 5 odst. 4 písm. a), hlava III a ta ustanovení hlavy II a příloh tohoto nařízení, která se týkají Schengenského informačního systému (SIS), představují ustanovení, která navazují na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejí ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a zásady

Tímto nařízením se stanoví neprovádění opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnitřní hranice mezi členskými státy Evropské unie.

Stanoví se jím pravidla, kterými se řídí opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnější hranice členských států Evropské unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „vnitřními hranicemi“
 - a) společné pozemní hranice členských států, včetně říčních a jezerních hranic,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 53.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2004/849/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení (Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2004/860/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení (Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

- b) letiště členských států pro vnitřní lety,
- c) námořní, říční a jezerní přístavy členských států pro pravidelná trajektová spojení;
2. „vnějšími hranicemi“ pozemní hranice členských států, včetně říčních a jezerních hranic, a jejich námořní hranice a letiště, říční přístavy, námořní přístavy a jezerní přístavy, pokud nejsou vnitřními hranicemi;
3. „vnitřním letem“ veškeré lety výhradně z území nebo na území členského státu bez přistání na území třetí země;
4. „pravidelným trajektovým spojením“ jakékoliv trajektové spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států bez zastavení v kterémkoli přístavu mimo území členských států a sestávající z dopravy cestujících a vozidel podle zveřejněného jízdního řádu;
5. „osobami požívajícími právo Společenství na volný pohyb“:
- a) občané Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie vykonávajícího právo volného pohybu a na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států ⁽¹⁾,
- b) státní příslušníci třetích zemí a jejich rodinní příslušníci bez ohledu na státní příslušnost, kteří na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé požívají právo volného pohybu rovnocenné právu občanů Unie;
6. „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy a na kterou se nevztahuje bod 5 tohoto článku;
7. „osobami, jimž má být odepřen vstup“ jakýkoliv státní příslušník třetí země, který je veden v Schengenském informačním systému (dále jen „SIS“) podle článku 96 schengenské úmluvy a pro účely uvedeného článku jako osoba, které má být odepřen vstup;
8. „hraničním přechodem“ jakýkoliv přechod určený příslušnými orgány pro překračování vnějších hranic;
9. „ochranou hranic“ činnost vykonávaná na hranici v souladu s tímto nařízením a pro účely tohoto nařízení výhradně jako reakce na záměr překročit tuto hranici nebo na úkon překročení této hranice, a to bez ohledu na jakékoliv jiné důvody, sestávající z hraničních kontrol a z ostrahy hranic;
10. „hraničními kontrolami“ kontroly prováděné na hraničních přechodech, aby se zajistilo, že osobám, včetně jejich dopravních prostředků a předmětů, které mají v držení, může být povolen vstup na území členských států nebo jeho opuštění;
11. „ostrahou hranic“ ostraha hranic mezi hraničními přechody a ostraha hraničních přechodů mimo stanovenou provozní dobu, aby se zabránilo osobám vyhýbat se hraničním kontrolám;
12. „kontrolou ve druhé linii“ další kontrola, již lze provádět na zvláštním místě mimo místa (v první linii), kde se kontrolují všechny osoby;
13. „příslušníkem pohraniční stráže“ jakýkoliv veřejný činitel, který je v souladu s vnitrostátními právními předpisy přidělen na hraniční přechod nebo na hranice nebo do bezprostřední blízkosti takové hranice a který plní úkoly ochrany hranic v souladu s tímto nařízením a s vnitrostátními právními předpisy;
14. „dopravcem“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, jejímž povoláním je poskytovat přepravu osob;
15. „povolením k pobytu“
- a) všechna povolení k pobytu vydaná členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí ⁽²⁾,
- b) všechny ostatní doklady vydané členským státem státním příslušníkům třetích zemí, jimiž se jim povoluje pobyt anebo opětovný vstup na jeho území, s výjimkou povolení k přechodnému pobytu vydaných při přezkumu první žádosti o povolení k pobytu podle písmene a) nebo žádosti o azyl;
16. „výletními loděmi“ lodě, které sledují danou plavební trasu v souladu s předem určeným programem obsahujícím turistické činnosti v různých přístavech a které běžně nenabírají cestující ani nedovolují cestujícím vylodit se během cesty;
17. „rekreačními plavbami“ užívání rekreačních plavidel pro sportovní nebo turistické účely;
18. „pobřežním rybolovem“ rybolov prováděný za použití plavidel, která se vracejí každý den nebo do 36 hodin do přístavu nacházejícího se na území členského státu, aniž by zastavovala v přístavech nacházejících se v třetí zemi;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.

19. „hrozbou pro veřejné zdraví“ každá nemoc s epidemickým potenciálem, jak je vymezen v Mezinárodním zdravotním řádu Světové zdravotnické organizace, a jiné infekční nemoci nebo nakažlivé parazitické nemoci, pokud se na ně vztahují ochranné předpisy platné pro státní příslušníky členských států.

Článek 3

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na všechny osoby překračující vnitřní nebo vnější hranice členských států, aniž jsou tím dotčena:

- a) práva osob požívajících právo Společenství na volný pohyb,
- b) práva uprchlíků a osob žádajících o mezinárodní ochranu, zejména pokud jde o zásadu nevracet uprchlíky.

HLAVA II

VNĚJŠÍ HRANICE

KAPITOLA I

Překračování vnějších hranic a podmínky vstupu

Článek 4

Překračování vnějších hranic

1. Vnější hranice lze překračovat pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby. Na hraničních přechodech, které nejsou otevřeny 24 hodin denně, je provozní doba jasně uvedena.

Členské státy oznámí Komisi seznam svých hraničních přechodů v souladu s článkem 34.

2. Odchylně od odstavce 1 lze výjimky z povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby povolit:

- a) v souvislosti s rekreačními plavbami nebo pobřežním rybolovem,
- b) námořníkům, kteří se vyloďují na břeh za účelem pobytu v zóně přístavu, v němž kotví jejich loď, anebo v přílehlých obcích,
- c) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě požadavku zvláštního charakteru, pokud jsou držiteli povolení, které je vyžadováno vnitrostátními právními předpisy, a pokud to není v rozporu se zájmy veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti členských států,
- d) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě nepředvídaného stavu nouze.

3. Aniž jsou dotčeny výjimky stanovené v odstavci 2 nebo mezinárodní závazky členských států, zavedou členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem sankce za nepovolené překročení vnějších hranic v místech mimo hraniční přechody nebo mimo stanovenou provozní dobu. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 5

Podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí

1. Pro pobyty, jejichž délka nepřekročí za období šesti měsíců dobu delší než tři měsíce, platí pro vstup státních příslušníků třetích zemí tyto podmínky:

- a) mají platný cestovní doklad nebo doklady, které je opravňují k překročení hranice,
- b) mají platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni⁽¹⁾, ledaže jsou držiteli platného povolení k pobytu,
- c) zdůvodní účel a podmínky předpokládaného pobytu a mají zajištěny dostatečné prostředky pro obživu jak na dobu předpokládaného pobytu, tak na návrat do své země původu nebo na průjezd do třetí země, ve které je zaručeno jejich přijetí, nebo jsou schopni si tyto prostředky legálním způsobem opatřit,
- d) nejsou osobami vedenými v SIS, jimž má být odepřen vstup,
- e) nejsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

2. V příloze I je uveden příkladný seznam podkladů, o něž může příslušník pohraniční stráže požádat státního příslušníka třetí země, aby ověřil splnění podmínek vymezených v odst. 1 písm. c).

3. Prostředky pro obživu se posuzují podle délky a účelu pobytu a na základě porovnání s průměrnými cenami za stravu a ubytování v dotyčném členském státě nebo v dotyčných členských státech, stanovenými pro levné ubytování, které se násobí počtem pobytových dní.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 851/2005 (Úř. věst. L 141, 4.6.2005, s. 3).

Členské státy oznámí Komisi referenční částky, které stanovily, v souladu s článkem 34.

Posuzování dostatečných prostředků pro obživu se může zakládat na hotovosti, cestovních šecích a kreditních kartách, které má státní příslušník třetí země v držení. Důkazem o dostatečných prostředcích pro obživu mohou být také sponzorská prohlášení, pokud jsou taková prohlášení upravena vnitrostátními právními předpisy, a pokud bude státní příslušník třetí země pobývat u hostitele, rovněž záruky od hostitele tak, jak jsou upraveny vnitrostátními právními předpisy.

4. Odchylně od odstavce 1:

- a) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují všechny podmínky stanovené v odstavci 1, ale kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo zpětného víza vydaného jedním z členských států, nebo je-li to nezbytné, obou dokladů, je povolen vstup na území ostatních členských států pro účely průjezdu, aby mohli dosáhnout území členského státu, který povolení k pobytu nebo zpětné vízum vydal, pokud jejich jména nejsou na vnitrostátním seznamu osob, kterým má být odepřen vstup, vedeném členským státem, jehož vnější hranice zamýšlí překročit, a pokud není tento záznam doplněn pokynem odepřít vstup nebo průjezd.
- b) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří splňují podmínky stanovené v odstavci 1 s výjimkou podmínky podle písmene b) uvedeného odstavce a kteří se dostaví na hranici, může být povolen vstup na území členských států, jestliže je jim na hranicích uděleno vízum v souladu s nařízením Rady (ES) č. 415/2003 ze dne 27. února 2003 o udělování víz na hranicích včetně udělování takových víz projíždějícím námořníkům ⁽¹⁾.

Víza udělená na hranicích se zaznamenávají v seznamu.

Jestliže nelze doklad opatřit vízem, lze vízum mimořádně připojit na oddělený list vložený do dokladu. V takovém případě se použije jednotný vzor formuláře pro připojení víza, stanovený v nařízení Rady (ES) č. 333/2002 ze dne 18. února 2002 o jednotném vzoru formulářů pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, který formulář vydal ⁽²⁾.

- c) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují jednu nebo více podmínek stanovených v odstavci 1, může členský stát povolit vstup na své území z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu nebo vzhledem ke svým mezinárodním závazkům. Pokud se na dotyčného příslušníka třetí země vztahuje záznam podle odst. 1 písm. d), uvedomí členský stát, který mu povolí vstup na své území, o tomto povolení ostatní členské státy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 4.

KAPITOLA II

Ochrana vnějších hranic a odepření vstupu

Článek 6

Provádění hraničních kontrol

1. Při plnění svých úkolů příslušníci pohraniční stráže plně ctí lidskou důstojnost.

Veškerá opatření přijatá při plnění těchto úkolů jsou přiměřená cílům, které taková opatření sledují.

2. Při provádění hraničních kontrol nesmí příslušníci pohraniční stráže nikoho diskriminovat na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

Článek 7

Hraniční kontroly osob

1. Přeshraniční pohyb na vnějších hranicích podléhá kontrolám, které provádějí příslušníci pohraniční stráže. Kontroly se provádějí v souladu s touto kapitolou.

Kontroly se též mohou týkat dopravních prostředků a předmětů v držení osob překračujících hranice. Provádějí-li se prohlídky, použijí se na ně právní předpisy dotyčného členského státu.

2. Všechny osoby podléhají minimální kontrole, jejímž účelem je zjištění totožnosti na základě předložení cestovních dokladů. Taková minimální kontrola spočívá v rychlém a jednoduchém ověření platnosti dokladu, který jeho oprávněného držitele opravňuje překročit hranici, a v ověření výskytu známek pozměnění nebo padělání, v případě potřeby s použitím technických prostředků a nahlédnutím do příslušných databází k vyhledání informací výlučně o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných dokladech.

Minimální kontrola podle prvního pododstavce je pravidlem pro osoby požívající právo Společenství na volný pohyb.

Při provádění minimálních kontrol osob požívajících právo Společenství na volný pohyb však příslušníci pohraniční stráže mohou – aniž by tak činili systematicky – nahlížet do vnitrostátních i evropských databází, aby zjistili, že daná osoba nepředstavuje skutečnou, aktuální a dostatečně vážnou hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy členských států nebo hrozbu pro veřejné zdraví.

Důsledky takového nahlížení do databází nesmí ohrozit právo vstupu osob požívajících právo Společenství na volný pohyb na území dotyčného členského státu, jak je stanoveno ve směrnici 2004/38/ES.

3. Při vstupu a výstupu jsou státní příslušníci třetích zemí podrobeni důkladné kontrole.

a) Důkladné kontroly při vstupu sestávají z ověření podmínek vstupu vymezených v čl. 5 odst. 1 a případně dokladů povolujících pobyt a výkon pracovní činnosti. To zahrnuje podrobné přezkoumání následujících aspektů:

- i) ověření, zda má státní příslušník třetí země doklad, který je platný pro překročení hranic a jemuž neskončila doba platnosti, a zda je k dokladu případně připojeno požadované vízum nebo povolení k pobytu,
- ii) důkladnou prohlídku cestovního dokladu, zda nenesе známky pozměňování nebo padělání,
- iii) kontrolu vstupních a výstupních razítek v cestovním dokladu dotyčného státního příslušníka třetí země, aby se porovnáním data vstupu a výstupu ověřilo, zda již daná osoba nepřekročila maximální délku povoleného pobytu na území členských států,
- iv) ověření místa odjezdu a cíle dotyčného státního příslušníka třetí země a účelu jeho zamýšleného pobytu a v případě potřeby i kontrola odpovídajících podkladů,
- v) ověření, zda má dotyčný státní příslušník třetí země dostatečné prostředky pro obživu vzhledem k délce a účelu předpokládaného pobytu a na návrat do země původu nebo na průjezd do třetí země, ve které je zaručeno jeho přijetí, anebo je schopen si tyto prostředky legálním způsobem opatřit,
- vi) ověření, zda dotyčný státní příslušník třetí země, jeho dopravní prostředek a předměty, které převáží, pravděpodobně neohrozí veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států. Takové ověření zahrnuje přímé zjišťování údajů a záznamů o osobách a v případě potřeby i předmětech vedených v SIS a ve vnitrostátních souborech údajů, jakož i kroky, které mají být učiněny v důsledku existence záznamu.

b) Důkladné kontroly při výstupu sestávají:

- i) z ověření, že státní příslušník třetí země má platný doklad k překročení hranic,
- ii) z ověření cestovního dokladu, zda nenesе známky pozměňování nebo padělání,
- iii) podle možností z ověření, že státní příslušník třetí země není považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států.

c) Kromě kontrol uvedených v písmeni b) však důkladné kontroly při výstupu mohou také sestávat z:

- i) ověření, že osoba má platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení (ES) č. 539/2001, ledaže je držitelem platného povolení k pobytu,
- ii) ověření, že osoba nepřekročila maximální délku povoleného pobytu na území členských států,
- iii) nahlédnutí do záznamů o osobách a předmětech vedených v SIS a do sestav ve vnitrostátních souborech údajů.

4. Jsou-li k dispozici zařízení a požádá-li o to státní příslušník třetí země, provádějí se takové důkladné kontroly v neveřejném prostoru.

5. Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou podrobeni důkladné kontrole ve druhé linii, jsou o účelu a postupu takové kontroly informováni.

Tyto informace jsou k dispozici ve všech úředních jazycích Unie a v jazyce nebo jazycích země nebo zemí, které hraničí s dotyčným členským státem, a uvádí se v nich, že státní příslušník třetí země může požádat o sdělení jména nebo služebního identifikačního čísla příslušníků pohraniční stráže provádějících důkladnou kontrolu ve druhé linii, názvu hraničního přechodu a data překročení hranice.

6. Kontroly osob požívajících právo Společenství na volný pohyb se provádějí podle směrnice 2004/38/ES.

7. Podrobná pravidla týkající se evidování informací jsou stanovena v příloze II.

Článek 8

Zmírnění hraničních kontrol

1. Hraniční kontroly na vnějších hranicích mohou být v důsledku mimořádných a nepředvídaných okolností zmírněny. Za takové mimořádné a nepředvídané okolnosti se považuje situace, kdy nepředvídatelné události vedou k takové intenzitě provozu, že i přes vyčerpání veškerých personálních, prostorových a organizačních zdrojů vzniká na hraničním přechodu nadměrně dlouhá čekací doba.

2. Jsou-li hraniční kontroly v souladu s odstavcem 1 zmírněny, mají hraniční kontroly na vstupu v zásadě přednost před hraničními kontrolami na výstupu.

Rozhodnutí o zmírnění kontrol činí příslušník pohraniční stráže velící na daném hraničním přechodu.

Takovéto zmírnění kontrol je pouze dočasné, je přizpůsobeno okolnostem, které si je vyžádaly, a zavádí se postupně.

3. I v případě, že jsou hraniční kontroly zmírněny, opatřují příslušníci pohraniční stráže v souladu s článkem 10 cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí razítkem na vstupu i na výstupu.

4. Každý členský stát předá jednou ročně Evropskému parlamentu a Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku.

Článek 9

Oddělené pruhy a údaje na tabulích

1. Členské státy zřídí oddělené pruhy, zejména na přechodech na svých vzdušných hranicích, aby bylo možné provádět kontroly osob v souladu s článkem 7. Tyto pruhy se odliší tabulemi obsahujícími údaje stanovené v příloze III.

Členské státy mohou zříditi oddělené pruhy na svých námořních a pozemních hraničních přechodech a na hranicích mezi členskými státy, které neuplatňují článek 20, na společných hranicích. Pokud členské státy zřídí na těchto hranicích oddělené pruhy, použijí se tabule obsahující údaje stanovené v příloze III.

Členské státy zajistí, aby byly pruhy jasně označeny, včetně případů, kdy se podle odstavce 4 upouští od pravidel pro používání různých pruhů, aby se dosáhlo optimální úrovně proudění osob přes hranice.

2. a) Osoby požívající právo Společenství na volný pohyb jsou oprávněny používat pruhy označené tabulemi podle přílohy III části A. Mohou také používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B.
- b) Všechny ostatní osoby používají pruhy označené tabulí podle přílohy III části B.

Údaje na tabulích uvedených v písmenech a) a b) mohou být uvedeny v jazyce nebo jazycích, které jednotlivé členské státy považují za vhodné.

3. Na námořních a pozemních hraničních přechodech mohou členské státy oddělovat provoz vozidel do různých pruhů pro osobní a nákladní automobily a autobusy pomocí značek podle přílohy III části C.

Údaje na těchto tabulích mohou členské státy případně upravit podle místní situace.

4. V případě dočasné nerovnováhy provozu na konkrétním hraničním přechodu mohou příslušné orgány upustit od pravidel o používání různých pruhů po dobu, která je nezbytná pro odstranění této nerovnováhy.

5. Úprava stávajících tabulí podle ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se dokončí do 31. května 2009. Pokud před tímto dnem členské státy vyměňují stávající tabule nebo umísťují tabule nové, dodržují údaje stanovené v uvedených odstavcích.

Článek 10

Opatřování cestovních dokladů státních příslušníků třetích zemí otiskem razítka

1. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí se při vstupu a výstupu systematicky opatřují otiskem razítka. Vstupním nebo výstupním razítkem se opatřují zejména:

- a) doklady s platným vízem, které státnímu příslušníkovi třetí země umožňují překročit hranici,
- b) doklady umožňující překročit hranici státnímu příslušníkovi třetí země, kterému je vízum vydáno členským státem na hranici,
- c) doklady umožňující překročit hranici státnímu příslušníkovi třetí země, na kterého se nevztahuje vízová povinnost.

2. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, ale kteří nepředloží doklad o pobytu podle článku 10 uvedené směrnice, se opatřují otiskem razítka při vstupu nebo výstupu.

Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky státních příslušníků třetích zemí požívajících právo Společenství na volný pohyb, ale kteří nepředloží doklad o pobytu podle článku 10 směrnice 2004/38/ES, se opatřují razítkem při vstupu nebo výstupu.

3. Vstupním nebo výstupním razítkem se neopatřují:

- a) cestovní doklady hlav států a hodnostářů, jejichž příjezd je dopředu úředně ohlášen diplomatickou cestou,
- b) licence pilotů nebo osvědčení posádek letadel,
- c) cestovní doklady námořníků, kteří se nacházejí na území členského státu pouze tehdy, zakotví-li tam jejich loď, a to jen v zóně přístavu, kde jejich loď kotví,
- d) cestovní doklady posádky a cestujících na výletních lodích, kteří nepodléhají hraničním kontrolám podle bodu 3.2.3 přílohy VI,
- e) doklady umožňující překračovat hranice státním příslušníkům Andorry, Monaka a San Marina.

Výjimečně lze na žádost státního příslušníka třetí země upustit od otisku vstupního nebo výstupního razítka, jestliže by takový otisk mohl této osobě způsobit závažné potíže. V takovém případě se vstup a výstup zaznamená na odděleném listě s uvedením jména a příjmení a čísla pasu. Tento list se předá státnímu příslušníkovi třetí země.

4. Opatření týkající se opatřování dokladů otiskem razítka jsou uvedena v příloze IV.

5. Státní příslušníci třetích zemí jsou pokud možno informováni o povinnosti příslušníků pohraniční stráže opatřovat jejich cestovní doklad otiskem razítka při vstupu a výstupu, a to i v případě zmírnění hraničních kontrol v souladu s článkem 8.

6. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do konce roku 2008 zprávu o fungování ustanovení o opatřování cestovních dokladů otiskem razítka.

Článek 11

Domněnka týkající se splnění podmínek délky pobytu

1. Není-li cestovní doklad státního příslušníka třetí země opatřen otiskem vstupního razítka, mohou se příslušné vnitrostátní orgány domnívat, že držitel nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky délky pobytu použitelné v dotyčném členském státě.

2. Domněnku podle odstavce 1 je možné vyvrátit, pokud státní příslušník třetí země jakýmkoli způsobem předloží věrohodné důkazy, například v podobě jízdenky či letenky nebo svědectví o své přítomnosti mimo území členských států, o tom, že podmínky týkající se délky krátkodobého pobytu dodržel.

V takovém případě:

- a) pokud se státní příslušník třetí země nachází na území členského státu, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, vyznačí příslušné orgány v jeho cestovním dokladu v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí datum a místo překročení vnější hranice některého z členských států, který schengenské *acquis* uplatňuje v plném rozsahu, touto osobou,
- b) pokud se státní příslušník třetí země nachází na území členského státu, v jehož případě nebylo učiněno rozhodnutí uvedené v čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003, vyznačí příslušné orgány v jeho cestovním dokladu v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí datum a místo překročení vnější hranice tohoto členského státu touto osobou.

Kromě vyznačení údajů podle písmen a) a b) může být státnímu příslušníkovi třetí země vydán tiskopis uvedený v příloze VIII.

Členské státy se navzájem informují o svých vnitrostátních postupech vyznačování údajů podle tohoto článku a rovněž o nich informují Komisi a generální sekretariát Rady.

3. Není-li domněnka podle odstavce 1 vyvrácena, mohou příslušné orgány státního příslušníka třetí země z území dotyčných členských států vyhostit.

Článek 12

Ostraha hranic

1. Hlavním účelem ostrahy hranic je zabránit nedovolenému překračování hranic, čelit přeshraniční trestné činnosti a přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně.

2. K výkonu ostrahy hranic používá pohraniční stráž stálých nebo mobilních jednotek.

Tato ostraha se provádí takovým způsobem, aby se osobám zaměřilo obcházení kontroly na hraničních přechodech a aby byly od takového obcházení odrazeny.

3. Ostrahu mezi hraničními přechody provádějí příslušníci pohraniční stráže, jejichž počet a metody jsou přizpůsobeny stávajícím nebo předpokládaným rizikům a hrozbám. Zahrnuje časté a náhlé změny doby ostrahy, aby nedovolené překročení hranic bylo neustále vystaveno riziku odhalení.

4. Ostrahu provádějí stálé nebo mobilní jednotky, které plní své povinnosti tím, že střeží místa nebo zaujímají stanoviště na místech, o kterých je známo či o kterých se má za to, že se jedná o citlivá místa, přičemž cílem takové ostrahy je zadržet osoby, které překračují hranici nezákonně. Ostrahu lze také provádět technickými prostředky, včetně prostředků elektronických.

5. Další pravidla, kterými se ostraha řídí, lze přijmout postupem podle čl. 33 odst. 2.

Článek 13

Odepření vstupu

1. Vstup na území členských států se odepře státnímu příslušníkovi třetí země, který nesplňuje všechny podmínky vstupu vymezené v čl. 5 odst. 1 a nepatří do některé z kategorií osob uvedených v čl. 5 odst. 4. Tím není dotčeno uplatnění zvláštních ustanovení týkajících se práva na azyl a mezinárodní ochrany nebo vystavování dlouhodobých víz.

2. Vstup lze odepřít pouze na základě zdůvodněného rozhodnutí, které uvádí přesné důvody odepření. Rozhodnutí přijímá orgán, který je k tomuto účelu zmocněn vnitrostátními právními předpisy. Uvedené rozhodnutí nabývá ihned účinku.

Zdůvodněné rozhodnutí, které uvádí přesné důvody odepření, se vydává prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze V části B, který vyplňuje orgán zmocněný k odepření vstupu na základě vnitrostátních právních předpisů. Vyplněný jednotný formulář se předá dotyčnému státnímu příslušníkovi třetí země, který na něm potvrdí, že rozhodnutí o odepření vstupu převzal.

3. Osoby, jimž byl odepřen vstup, mají právo na odvolání. Odvolání se podávají v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Státnímu příslušníkovi třetí země se rovněž poskytnou písemné údaje o kontaktních místech, kde mu mohou podat informace o zástupcích, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněni státního příslušníka třetí země zastupovat.

Podání odvolání nemá s ohledem na výkon rozhodnutí o odepření vstupu odkladný účinek.

Aniž je dotčena náhrada poskytovaná podle vnitrostátních právních předpisů, má státní příslušník třetí země nárok na opravu zrušeného vstupního razítka a všech dalších provedených zrušení nebo dodatků ze strany členského státu, který mu odepřel vstup, pokud bylo v odvolacím řízení shledáno, že rozhodnutí o odepření vstupu bylo nepodložené.

4. Příslušníci pohraniční stráže zajistí, aby státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup, nevstoupil na území dotyčného členského státu.

5. Členské státy shromažďují statistické údaje o počtu osob, jimž byl odepřen vstup, o důvodech odepření, státní příslušnosti těchto osob a o druhu hranic (pozemních, vzdušných nebo námořních), na nichž byl těmto osobám vstup odepřen. Členské státy předají tyto statistické údaje jednou ročně Komisi. Komise každé dva roky zveřejní souhrn statistických údajů poskytnutých členskými státy.

6. Prováděcí pravidla pro odepření vstupu jsou uvedena v příloze V části A.

KAPITOLA III

Personál a prostředky pro ochranu hranic a spolupráce mezi členskými státy

Článek 14

Personál a prostředky pro ochranu hranic

Členské státy poskytnou pro ochranu vnějších hranic podle článků 6 až 13 odpovídající personál a prostředky v dostatečném množství, aby byla zajištěna účinná, vysoká a jednotná úroveň ochrany jejich vnějších hranic.

Článek 15

Provádění ochrany hranic

1. Ochranu hranic podle článků 6 až 13 vykonává pohraniční stráž v souladu s tímto nařízením a v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Při provádění této ochrany hranic nejsou dotčeny pravomoci pohraniční stráže zahajovat trestní řízení, které jí přiznávají vnitrostátní právní předpisy a které spadají mimo oblast působnosti tohoto nařízení.

Členské státy zajistí, aby příslušníky pohraniční stráže byli odborní a řádně vyškolení specialisté. Členské státy podporují příslušníky pohraniční stráže při studiu jazyků, a to zejména těch jazyků, které potřebují k plnění svých úkolů.

2. Členské státy oznámí Komisi seznam vnitrostátních útvarů odpovědných za ochranu hranic podle vnitrostátních právních předpisů v souladu s článkem 34.

3. Pro účinnou ochranu hranic zajistí každý členský stát úzkou a stálou spolupráci mezi svými vnitrostátními útvary odpovědnými za ochranu hranic.

Článek 16

Spolupráce mezi členskými státy

1. Členské státy si vzájemně pomáhají a udržují úzkou a stálou spolupráci s cílem účinného zajišťování ochrany hranic podle článků 6 až 15. Vyměňují si veškeré důležité informace.

2. Operativní spolupráci mezi členskými státy v oblasti řízení vnějších hranic koordinuje Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států (dále jen „agentura“) zřízená nařízením (ES) č. 2007/2004.

3. Aniž jsou dotčeny pravomoci agentury, mohou členské státy i nadále pokračovat v operativní spolupráci s ostatními členskými státy nebo třetími zeměmi na vnějších hranicích, včetně výměny styčných úředníků, doplňuje-li taková spolupráce činnost agentury.

Členské státy se zdrží jakékoliv činnosti, která by mohla ohrozit fungování agentury nebo dosahování jejích cílů.

Členské státy podávají agentuře zprávy o operativní spolupráci podle prvního pododstavce.

4. Členské státy zajistí vzdělávání a odbornou přípravu v oblasti předpisů pro ochranu hranic a v oblasti základních práv. V této souvislosti zohlední společné standardy odborné přípravy, které vypracovala a dále rozvíjí agentura.

Článek 17

Společná kontrola

1. Aniž je dotčena odpovědnost jednotlivých členských států vyplývající z článků 6 až 13, mohou členské státy, které neuplatňují článek 20 ve vztahu ke svým společným pozemním hranicím, kontrolovat takové společné hranice až do dne použitelnosti uvedeného článku společně, přičemž v takovém případě lze pro účely provádění vstupní nebo výstupní kontroly zastavit určitou osobu pouze jednou.

K tomuto účelu mohou členské státy mezi sebou uzavírat dvoustranné dohody.

2. Členské státy uvědomí Komisi o dohodách uzavřených v souladu s odstavcem 1.

KAPITOLA IV

Zvláštní pravidla pro hraniční kontroly

Článek 18

Zvláštní pravidla pro různé druhy hranic a různé dopravní prostředky používané při překračování vnějších hranic

Zvláštní pravidla stanovená v příloze VI se použijí při kontrolách na různých druzích hranic a u různých dopravních prostředků používaných při překračování hranic na hraničních přechodech.

Tato zvláštní pravidla mohou obsahovat odchylky od článků 5 a 7 až 13.

Článek 19

Zvláštní pravidla pro kontroly určitých kategorií osob

1. Zvláštní pravidla stanovená v příloze VII se použijí při kontrolách těchto kategorií osob:

- a) hlav států a členů jejich delegací,
- b) pilotů letadel a dalších členů posádky,
- c) námořníků,
- d) držitelů diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členů mezinárodních organizací,
- e) přeshraničních pracovníků,
- f) nezletilých.

Tato zvláštní pravidla mohou obsahovat odchylky od článků 5 a 7 až 13.

2. Členské státy oznámí Komisi podle článku 34 vzory průkazů, které vydávají jejich ministerstva zahraničních věcí akreditovaným členům diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodinným příslušníkům.

HLAVA III

VNITŘNÍ HRANICE

KAPITOLA I

Zrušení ochrany vnitřních hranic

Článek 20

Překračování vnitřních hranic

Vnitřní hranice lze překročit v jakémkoliv místě, aniž by se prováděla hraniční kontrola osob bez ohledu na jejich státní příslušnost.

Článek 21

Kontroly na území

Zrušení ochrany vnitřních hranic se nedotýká:

- a) výkonu policejních pravomocí příslušnými orgány členských států podle jejich vnitrostátních právních předpisů, pokud výkon těchto pravomocí nemá účinek rovnocenný hraničním kontrolám; to se vztahuje i na pohraniční oblasti. Ve smyslu první věty nesmí být výkon policejních pravomocí považován za rovnocenný hraničním kontrolám zejména tehdy, pokud policejní opatření:
 - i) nemají za cíl ochranu hranic,
 - ii) vycházejí z všeobecných policejních informací a zkušeností týkajících se možných hrozeb pro veřejnou bezpečnost a mají především za cíl bojovat proti přeshraniční trestné činnosti,
 - iii) jsou plánována a prováděna tak, že se zřetelně odlišují od systematických kontrol osob na vnějších hranicích,
 - iv) provádějí se na základě namátkových kontrol;
- b) bezpečnostních kontrol osob prováděných v přístavech a na letištích příslušnými orgány podle právních předpisů jednotlivých členských států, odpovědnými pracovníky přístavů nebo letišť nebo dopravci, pokud se takové kontroly provádějí i u osob, které cestují v rámci členského státu;
- c) možnosti členského státu stanovit svými právními předpisy povinnost vlastnit nebo mít u sebe průkazy a doklady;

d) povinnosti státních příslušníků třetích zemí hlásit svou přítomnost na území jakéhokoliv členského státu podle článku 22 Schengenské úmluvy.

Článek 22

Odstranění překážek provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích

Členské státy odstraní veškeré překážky bránící plynulému provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích, zejména omezení rychlosti, jež se nezakládají výlučně na hlediscích bezpečnosti silničního provozu.

Členské státy musí být zároveň připraveny zajistit nezbytná zařízení pro provádění kontrol v případě, že se znovu zavede ochrana vnitřních hranic.

KAPITOLA II

Dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Článek 23

Dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

1. V případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost může členský stát výjimečně znovu zavést ochranu svých vnitřních hranic po omezenou dobu nepřesahující 30 dní nebo po předvídatelnou dobu trvání závažné hrozby, pokud tato doba přesahuje 30 dní, a to postupem podle článku 24 nebo v naléhavých případech postupem podle článku 25. Rozsah a doba trvání dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic nepřekročí míru, která je nezbytně nutná jako reakce na tuto závažnou hrozbu.

2. Jestliže závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost trvá déle než po dobu stanovenou v odstavci 1, může členský stát postupem podle článku 26 ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v odstavci 1, a s ohledem na případná nová hlediska ochranu hranic prodloužovat vždy nejvýše o 30 dní.

Článek 24

Postup v případě předvídatelných událostí

1. Jestliže členský stát plánuje znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v souladu s čl. 23 odst. 1, oznámí to co nejdříve ostatním členským státům a Komisi, a jakmile je bude mít k dispozici, poskytne následující informace:

a) důvody navrhovaného znovuzavedení s uvedením událostí, které představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost,

b) rozsah navrhovaného znovuzavedení s upřesněním, kde má být ochrana hranic znovu zavedena,

c) názvy určených přechodů,

d) datum a dobu trvání navrhovaného znovuzavedení,

e) případně opatření, která mají přijmout ostatní členské státy.

2. Poté, co dotyčný členský stát učiní oznámení, může Komise s ohledem na konzultace podle odstavce 3 vydat stanovisko, aniž je dotčen čl. 64 odst. 1 Smlouvy.

3. Informace podle odstavce 1, jakož i stanovisko, které může Komise vydat podle odstavce 2, jsou předmětem konzultací mezi členským státem, který plánuje znovuzavedení ochrany hranic, ostatními členskými státy a Komisí za účelem uspořádání případné vzájemné spolupráce mezi členskými státy a přezkoumání proporcionality opatření ve vztahu k událostem vedoucím ke znovuzavedení ochrany hranic a k hrozbám pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.

4. Konzultace podle odstavce 3 se uskuteční nejpozději patnáct dní před plánovaným dnem znovuzavedení ochrany hranic.

Článek 25

Postupy v případech, které vyžadují naléhavá opatření

1. Jestliže je z hlediska veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti v členském státě nezbytné přijmout naléhavá opatření, může dotyčný členský stát výjimečně a okamžitě znovu zavést ochranu vnitřních hranic.

2. Členský stát, který znovuzavádí ochranu svých vnitřních hranic, to oznámí ostatním členským státům a Komisi a poskytne informace uvedené v čl. 24 odst. 1 a uvede důvody, které použití tohoto postupu ospravedlňují.

Článek 26

Postup při prodloužení ochrany vnitřních hranic

1. Členské státy mohou prodloužit ochranu vnitřních hranic podle čl. 23 odst. 2 až poté, co o tom uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

2. Členský stát plánující prodloužit ochranu hranic poskytne ostatním členským státům a Komisi veškeré důležité informace o důvodech prodloužení ochrany vnitřních hranic. Použijí se ustanovení čl. 24 odst. 2.

Článek 27

Informování Evropského parlamentu

Dotyčný členský stát nebo případně Rada informuje Evropský parlament o opatřeních přijatých v souladu s články 24, 25 a 26 co nejdříve. Po třetím po sobě jdoucím prodloužení podle článku 26 podá dotyčný členský stát Evropskému parlamentu na žádost zprávu o potřebě ochrany vnitřních hranic.

Článek 28

Ustanovení, která se použijí v případě znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Je-li znovu zavedena ochrana vnitřních hranic, použijí se obdobně příslušná ustanovení hlavy II.

Článek 29

Zpráva o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Členský stát, který znovu zavedl ochranu vnitřních hranic podle článku 23, potvrdí datum, ke kterému je tato ochrana zrušena, a zároveň nebo krátce poté předloží Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, kde zejména popíše provádění kontrol a účinnost znovuzavedení ochrany hranic.

Článek 30

Informování veřejnosti

Rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic se přijme průhledným způsobem a veřejnost o něm bude plně informována, pokud tomu nebrání nadřazené bezpečnostní důvody.

Článek 31

Důvěrnost

Na žádost dotyčného členského státu zachovávají ostatní členské státy, Evropský parlament a Komise důvěrnost informací poskytnutých v souvislosti se znovuzavedením a prodloužením ochrany hranic a zprávy vypracované podle článku 29.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Změny příloh

Přílohy III, IV a VIII se mění postupem podle čl. 33 odst. 2.

Článek 33

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí a za předpokladu, že prováděcí opatření přijatá podle tohoto postupu nemění základní ustanovení tohoto nařízení.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

4. Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí opatření, je po dobu čtyř let od vstupu tohoto nařízení v platnost pozastaveno používání těch ustanovení tohoto nařízení, která se týkají přijímání technických pravidel a rozhodnutí v souladu s postupem podle odstavce 2. Platnost těchto ustanovení mohou Evropský parlament a Rada na návrh Komise obnovit postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy a za tím účelem je před uplynutím čtyřletého období přezkoumají.

Článek 34

Oznámení

1. Členské státy oznámí Komisi:

- a) seznam povolení k pobytu,
- b) seznam svých hraničních přechodů,
- c) referenční částky potřebné k překročení svých vnějších hranic, stanovované každoročně vnitrostátními orgány,
- d) seznam vnitrostátních útvarů odpovědných za ochranu hranic,
- e) vzory průkazů vydávaných ministerstvy zahraničních věcí.

2. Komise zpřístupní informace oznámené podle odstavce 1 členským státům a veřejnosti prostřednictvím zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, řadě C i jinými vhodnými prostředky.

Článek 35

Malý pohraniční styk

Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Společenství o malém pohraničním styku a stávající dvoustranné dohody o malém pohraničním styku.

Článek 36

Ceuta a Melilla

Tímto nařízením nejsou dotčena zvláštní pravidla vztahující se na města Ceuta a Melilla, vymezená prohlášením Španělského království o městech Ceuta a Melilla v závěrečném aktu k Dohodě o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 (!).

(!) Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 73.

Článek 37

Oznamování informací členskými státy

Do 26. října 2006 oznámí členské státy Komisi vnitrostátní předpisy vztahující se k čl. 21 písm. c) a d), sankce uvedené v čl. 4 odst. 3 a dvoustranné dohody uzavřené podle čl. 17 odst. 1. Následné změny těchto předpisů se oznámí do pěti pracovních dnů.

Informace oznámené členskými státy se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, řadě C.

Článek 38

Zpráva o používání hlavy III

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do 13. října 2009 zprávu o používání hlavy III.

Komise věnuje zvláštní pozornost všem obtížím, které vzniknou v souvislosti se znovuzavedením ochrany vnitřních hranic. Předloží případně návrhy zaměřené na řešení těchto obtíží.

Článek 39

Zrušovací ustanovení

1. Ustanovení článků 2 až 8 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 se zrušují s účinkem od 13. října 2006

2. S účinkem ode dne uvedeného v odstavci 1 se zrušuje:

a) Společná příručka včetně příloh,

- b) rozhodnutí Schengenského výkonného výboru ze dne 26. dubna 1994 (SCH/Com-ex (94) 1, rev. 2), ze dne 22. prosince 1994 (SCH/Com-ex (94) 17, rev. 4) a ze dne 20. prosince 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2),
- c) příloha 7 Společné konzulární instrukce,
- d) nařízení Rady (ES) č. 790/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se Radě vyhrazují prováděcí pravomoci v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se hraničních kontrol a ostrahy hranic ⁽¹⁾,
- e) rozhodnutí Rady 2004/581/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví minimální údaje, které mají být uváděny na tabulích umístěných na hraničních přechodech na vnějších hranicích ⁽²⁾,
- f) rozhodnutí Rady 2004/574/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění Společná příručka ⁽³⁾,
- g) nařízení Rady (ES) č. 2133/2004 ze dne 13. prosince 2004, kterým se příslušným orgánům členských států ukládá povinnost systematicky opatřovat otiskem razítka cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí při překročení vnějších hranic členských států a kterým se k tomuto účelu mění prováděcí úmluva k Schengenské dohodě a Společná příručka ⁽⁴⁾.

3. Odkazy na zrušené články a právní nástroje se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 40

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost 13. října 2006. Článek 34 však vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

Ve Štrasburku dne 15. března 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
H. WINKLER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 116, 26.4.2001, s. 5. Nařízení ve znění rozhodnutí 2004/927/ES (Úř. věst. L 396, 31.12.2004, s. 45).

⁽²⁾ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 119.

⁽³⁾ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 369, 16.12.2004, s. 5.

PŘÍLOHA I

Podklady k ověření splnění podmínek vstupu

Podklady uvedenými v čl. 5 odst. 2 mohou být:

- a) pro obchodní cesty:
 - i) pozvání od společnosti nebo orgánu k účasti na jednáních, konferencích nebo akcích spojených s obchodem, výrobou nebo prací,
 - ii) další dokumenty, které prokazují existenci obchodních nebo pracovních vztahů,
 - iii) vstupenky na veletrhy a kongresy, pokud se jich dotýčná osoba účastní;
 - b) pro cesty uskutečňované ze studijních nebo jiných vzdělávacích důvodů:
 - i) potvrzení o zápisu u vzdělávací instituce za účelem účasti na odborných nebo teoretických kurzech v rámci základního i dalšího vzdělávání,
 - ii) studentské průkazy nebo osvědčení o navštěvovaných kurzech;
 - c) pro turistické nebo soukromé cesty:
 - i) podklady týkající se ubytování:
 - pozvání od hostitele, pokud u něj dotýčná osoba pobývá,
 - doklad od zařízení, které poskytuje ubytování, nebo jakýkoli jiný vhodný doklad, který svědčí o plánovaném ubytování,
 - ii) podklady týkající se trasy:
 - potvrzení objednávky organizovaného zájezdu nebo jiný vhodný doklad, který svědčí o předpokládaných cestovních plánech,
 - iii) podklady týkající se návratu:
 - zpáteční nebo okružní jízdenka;
 - d) pro cesty na politické, vědecké, kulturní, sportovní nebo náboženské akce nebo z jiných důvodů:
 - pozvánky, vstupenky, zápisy nebo programy, kde je pokud možno uveden název hostitelské organizace a délka pobytu, nebo jiný vhodný doklad, který svědčí o účelu návštěvy.
-

PŘÍLOHA II

Evidování informací

Na všech hraničních přechodech se ručně nebo elektronicky evidují veškeré služební informace a všechny další zvláště důležité informace. Evidované informace zahrnují zejména:

- a) jména příslušníků pohraniční stráže odpovědných místně za hraniční kontroly a jména dalších úředníků v jednotlivých týmech,
 - b) zmírnění kontrol osob podle článku 8,
 - c) vydání dokladů na hranicích namísto pasů a víz,
 - d) zadržené osoby a žaloby (trestné činy a porušení správních předpisů),
 - e) osoby, kterým byl odepřen vstup podle článku 13 (důvody k odepření vstupu a státní příslušnost),
 - f) bezpečnostní kódy na vstupních a výstupních razítkách, totožnost příslušníků pohraniční stráže, kterým je v dané době nebo směně určité razítko přiděleno, a informace ohledně ztracených nebo odcizených razítek,
 - g) stížnosti osob podrobených kontrole,
 - h) jiná zvláště důležitá policejní nebo soudní opatření,
 - i) zvláštní události.
-

PŘÍLOHA III

Vzory tabulí označujících pruhy na hraničních přechodech

ČÁST A

(1)

(1) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

ČÁST B

**VŠECHNY
PASY**

ČÁST C

(1)

(1)

(1)

(1) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

**VŠECHNY
PASY**

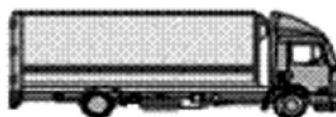
**OSOBNÍ
AUTOMOBILY**

**VŠECHNY
PASY**

AUTOBUSY

**VŠECHNY
PASY**

**NÁKLADNÍ
AUTOMOBILY**

PŘÍLOHA IV

Vyznačování razítek

1. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí se v souladu s článkem 10 při vstupu a výstupu systematicky opatřují otiskem razítka. Přesný popis těchto razítek je stanoven v rozhodnutí schengenského výkonného výboru SCH/COM-EX (94) 16 rev. a SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).
2. Bezpečnostní kódy na razítkách se mění v pravidelných intervalech, nejdéle však jednou za měsíc.
3. Při vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí podléhajících vízové povinnosti by se razítko mělo vyznačit pokud možno tak, aby pokrylo okraj víza, aniž by ovlivnilo čitelnost údajů ve vízu nebo ochranné znaky vízového štítku. Jestliže musí být vyznačeno několik razítek (například v případě víza pro více vstupů), vyznačí se razítka na protilehlé straně ke straně, na které je vízum.

Pokud tuto stránku nelze použít, vyznačí se razítko na následující straně. Strojově čitelná zóna se nerazítkuje.

4. Členské státy určí národní kontaktní místa, odpovídající za výměnu informací o bezpečnostních kódech na vstupních a výstupních razítkách používaných na hraničních přechodech, a uvědomí o těchto místech ostatní členské státy, generální sekretariát Rady a Komisi. Tato kontaktní místa mají okamžitý přístup k informacím ohledně společných vstupních a výstupních razítek používaných na vnější hranici dotyčného členského státu, především k informacím o:
 - a) hraničním přechodu, kterému je přiděleno dané razítko,
 - b) totožnosti příslušníka pohraniční stráže, kterému je v danou chvíli razítko svěřeno,
 - c) bezpečnostním kódem na daném razítku v dané chvíli.

Jakékoliv dotazy týkající se společných vstupních a výstupních razítek se kladou prostřednictvím zmíněných národních kontaktních míst.

Národní kontaktní místa také okamžitě uvědomí ostatní kontaktní místa, generální sekretariát Rady a Komisi o změně kontaktních míst a rovněž o ztracených nebo odcizených razítkách.

PŘÍLOHA V

ČÁST A

Postup pro odepření vstupu na hranici

1. V případě odepření vstupu příslušný příslušník pohraniční stráže:
 - a) vyplní standardní formulář pro odepření vstupu uvedený v části B. Státní příslušník třetí země formulář podepíše a dostane jednu kopii podepsaného formuláře. Pokud státní příslušník třetí země odmítne formulář podepsat, příslušník pohraniční stráže zapíše toto odmítnutí do oddílu „poznámky“ ve formuláři;
 - b) vyznačí do pasu vstupní razítko, které přeškrtně křížkem, přičemž použije nesmazatelný černý inkoust, a naproti na pravé straně, též nesmazatelným inkoustem, napíše písmeno (písmena) označující důvod (důvody) pro odepření vstupu, jejichž seznam je uveden na zmíněném standardním formuláři pro odepření vstupu;
 - c) zruší vízum tak, že v případech uvedených v odstavci 2 vyznačí razítko „CANCELLED“ („ZRUŠENO“). V tom případě zničí opticky proměnlivý prvek vízového štítku, hlubotisk se skrytým obrazem a rovněž výraz „vízum“ tím, že je přeškrtně, aby se zamezilo případnému zneužití v budoucnu. Příslušník pohraniční stráže pak o tomto rozhodnutí neprodleně uvědomí nadřízené ústřední orgány;
 - d) zaznamená každé odepření vstupu do rejstříku nebo na arch, přičemž uvede totožnost a státní příslušnost dotyčného státního příslušníka třetí země, odkaz na doklad, který státního příslušníka třetí země opravňuje k překročení hranice, a důvod a datum odepření vstupu.
2. Vízum se zruší v těchto případech:
 - a) je-li držitel víza veden v SIS jako osoba, které má být odepřen vstup, ledaže má vízum nebo zpětné vízum vydané jedním z členských států a žádá o vstup pro účely průjezdu, aby se mohl dostat na území členského státu, který doklad vydal;
 - b) existují-li závažné důvody se domnívat, že vízum bylo získáno podvodným způsobem.

Nepředložil-li však státní příslušník třetí země na hranicích jeden nebo více podkladů uvedených v čl. 5 odst. 2, nevede to automaticky k rozhodnutí o zrušení víza.
3. Jestliže státní příslušník třetí země, kterému je odepřen vstup, byl na hranici dopraven dopravcem, místně příslušný orgán:
 - a) přikáže dopravci, aby převzal zodpovědnost za státního příslušníka třetí země a neprodleně ho dopravil do třetí země, ze které byl přivezen, do třetí země, která vydala doklad opravňující ho k překročení hranice, anebo do jakékoli jiné třetí země, ve které je zaručeno jeho přijetí, anebo aby dopravce nalezl prostředek pro jeho další přepravu v souladu s článkem 26 Schengenské úmluvy a směrnici Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001, kterou se doplňuje článek 26 úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 ⁽¹⁾;
 - b) během čekání na další přepravu přijme vhodná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s ohledem na okolnosti v daném místě, která zabrání státním příslušníkům třetí země, jimž byl odepřen vstup, vstoupit na území nezákonně.
4. Existují-li důvody jak pro odepření vstupu státnímu příslušníkovi třetí země, tak pro jeho zadržení, spojí se příslušník pohraniční stráže s orgány příslušnými k rozhodnutí o tom, jak v souladu s vnitrostátními právními předpisy postupovat.

(¹) Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 45.

ČÁST B

Standardní formulář pro odepření vstupu na hranici

Název státu _____ Znak státu (Název úřadu) _____ _____	
(1)	
ODEPŘENÍ VSTUPU NA HRANICI	
Dne _____ v _____ hod. na hraničním přechodu _____	
My, níže podepsaní, _____ projednávající: příjmení _____ jméno _____	
datum narození _____ místo narození _____ pohlaví _____	
státní příslušnost _____ trvalým bydlištěm v _____	
druh dokladu totožnosti _____ číslo _____	
vydán v _____ dne _____	
číslo víza _____ druh _____ vydané (kým) _____	
platné od _____ do _____	
na dobu _____ dní z těchto důvodů: _____	
přijíždějící z _____ s využitím _____ (uvést použitý dopravní prostředek, např. číslo letu), se tímto uvědomuje, že je mu (jí) odepřen vstup do země v souladu s <i>(uveďte odkazy na platné vnitrostátní právní předpisy)</i> , z následujících důvodů:	
☐ (A) nemá platný (platné) cestovní doklad (doklady) ☐ (B) má falešný/padělaný/pozměněný cestovní doklad ☐ (C) nemá platné vízum nebo povolení k pobytu ☐ (D) má falešné/padělané/pozměněné vízum nebo povolení k pobytu ☐ (E) nemá příslušné doklady prokazující účel a podmínky pobytu nepředložil tento doklad (doklady): _____	
☐ (F) již pobýval(a) na území členských států Evropské unie po dobu tří měsíců během období 6 měsíců	
☐ (G) nemá dostatečné prostředky pro obživu s ohledem na dobu a formu pobytu, nebo prostředky k návratu do země původu nebo průjezdu	
☐ (H) je veden(a) jako osoba, které má být odepřen vstup, ☐ v SIS ☐ ve vnitrostátní evidenci	
☐ (I) je osobou považovanou za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států Evropské unie <i>(každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy vztahující se na takové případy odepření vstupu)</i> .	
Poznámky:	
Dotyčná osoba se může proti rozhodnutí o odepření vstupu odvolat v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu <i>(každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy a postupy upravující právo na odvolání)</i> .	
<div style="border: 1px solid black; width: 150px; height: 40px; margin: 0 auto;"></div> Dotyčná osoba	<div style="border: 1px solid black; width: 150px; height: 40px; margin: 0 auto;"></div> Pracovník odpovědný za kontrolu

(1) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

PŘÍLOHA VI

Zvláštní pravidla pro různé druhy hranic a různé dopravní prostředky používané pro překračování vnějších hranic členských států**1. Pozemní hranice****1.1 Kontroly v silniční dopravě**

1.1.1 Pro zajištění účinných kontrol osob při současném zajištění bezpečnosti a plynulého silničního provozu je třeba vhodným způsobem regulovat pohyb na hraničních přechodech. Členské státy mohou v případě potřeby uzavírat dvoustranné dohody o usměrňování nebo uzavírkách silničního provozu. Uvědomí o nich Komisi v souladu s článkem 37.

1.1.2 Členské státy mohou na některých hraničních přechodech v souladu s článkem 9, považují-li to za vhodné a jestliže to okolnosti dovolují, zavést nebo provozovat oddělené pruhy.

Příslušné orgány členských států mohou ve výjimečných situacích oddělené pruhy kdykoliv zrušit, pokud si to vyžadují dopravní podmínky a infrastruktura.

Členské státy mohou spolupracovat se sousedními zeměmi ohledně zřizování oddělených pruhů na vnějších hraničních přechodech.

1.1.3 Osoby cestující ve vozidlech nemusí zpravidla během kontroly vystupovat. Pokud to však vyžadují okolnosti, lze osoby o vystoupení z vozidla požádat. Důkladné kontroly se provádějí v prostoru určeném pro tento účel, pokud to místní podmínky dovolují. V zájmu bezpečnosti personálu provádějí kontroly podle možností dva příslušníci pohraniční stráže.

1.2 Kontroly v železniční dopravě

1.2.1 Ve vlacích překračujících vnější hranice se provádějí kontroly jak cestujících, tak zaměstnanců železnic, a to včetně kontrol v nákladních vlacích nebo prázdných vlacích. Tyto kontroly se provádějí jedním z těchto způsobů:

- na nástupišti na prvním nádraží příjezdu nebo odjezdu na území členského státu,
- ve vlaku během cesty.

Členské státy mohou uzavírat dvoustranné dohody o způsobu provádění těchto kontrol. Uvědomí o nich Komisi v souladu s článkem 37.

1.2.2 Odchylně od bodu 1.2.1 a pro usnadnění toků železniční dopravy využívající vysokorychlostní osobní vlaky se mohou členské státy na trase těchto vlaků ze třetích zemí také rozhodnout, že po dohodě s dotyčnými třetími zeměmi budou provádět vstupní kontroly osob ve vlacích ze třetích zemí jedním z těchto způsobů:

- na nádražích ve třetí zemi, kde osoby nastupují do vlaku,
- na nádražích na území členských států, kde osoby vystupují,
- ve vlaku během cesty mezi stanicemi na území členských států, pokud osoby zůstávají v předchozí stanici či stanicích ve vlaku.

1.2.3 Pokud jde o vysokorychlostní vlaky ze třetích zemí, které několikrát staví na území členských států a železniční dopravce může nechat do takového vlaku přistoupit cestující výhradně pro zbývající část cesty v rámci území členských států, budou takové cestující podrobeni vstupní kontrole buď ve vlaku, nebo na cílovém nádraží, ledaže jsou kontroly provedeny podle bodu 1.2.1 nebo bodu 1.2.2 první odrážky.

Osoby, které chtějí použít vlaku výhradně na zbývající část cesty v rámci území členských států, budou před odjezdem vlaku uvědomeny, že mohou být podrobeny vstupní kontrole během cesty nebo na cílovém nádraží.

- 1.2.4 Při cestě opačným směrem jsou osoby ve vlaku podrobeny výstupním kontrolám na základě obdobné úpravy.
- 1.2.5 Příslušník pohraniční stráže může přikázat provedení prohlídky dutin vagónů, v případě potřeby s pomocí vlakového inspektora, aby se zajistilo, zda se v nich neukrývají osoby nebo předměty podléhající hraničním kontrolám.
- 1.2.6 Existují-li důvody se domnívat, že se ve vlaku ukrývají osoby, které byly nahlášeny nebo které jsou podezřelé ze spáchaní trestného činu, anebo státní příslušníci třetí země, kteří mají v úmyslu nezákonný vstup, pohraniční stráž, pokud nemůže jednat v souladu se svými vnitrostátními předpisy, uvědomí členské státy, na jejichž území vlak směřuje nebo jejichž územím projíždí.

2. Vzdušné hranice

2.1 Postupy při kontrolách na mezinárodních letištích

2.1.1 Příslušné orgány členských států zajistí, aby provozovatel letiště přijal potřebná opatření k fyzickému oddělení toků cestujících na vnitřních letech od toků cestujících na ostatních letech. Na všech mezinárodních letištích se k tomuto účelu zřídí odpovídající infrastruktury.

2.1.2 Místo, kde se provádějí hraniční kontroly, se určí následujícím postupem:

- a) cestující přilétající z třetí země, kteří přestupují na vnitřní let, budou podrobeni vstupní kontrole na letišti příletu z třetí země. Cestující z vnitřního letu, kteří přestupují na let do třetí země (přestupující cestující), budou podrobeni výstupní kontrole na letišti odletu uvedeného druhého letu;
- b) u letů z třetí země nebo do třetích zemí, kterými necestují žádní přestupující cestující, a u letů s více než jedním mezipřistáním na letištích členských států bez přestupu do jiného letadla:
- i) cestující na letech z třetích zemí anebo do třetích zemí se podrobí vstupní kontrole na vstupním letišti a výstupní kontrole na výstupním letišti, pokud let nezahrnuje žádný předcházející nebo následný přestup na území členských států,
- ii) cestující na letech z třetí země nebo do třetí země s více než jedním mezipřistáním na území členských států bez přestupu do jiného letadla (přestupující cestující) se podrobí vstupní kontrole na cílovém letišti a výstupní kontrole na letišti odletu za podmínky, že do letadla nemohou přistoupit cestující pro úsek cesty nacházející se celý na území členských států,
- iii) jestliže u letů z třetích zemí s více než jedním mezipřistáním na území členského státu může přepravce přibrat na palubu cestující pouze na zbývající úsek v rámci tohoto území, podrobí se cestující výstupní kontrole na letišti odletu a vstupní kontrole na letišti příletu.

Kontroly cestujících, kteří jsou během těchto mezipřistání již na palubě letadla a nepřistoupili na území členských států, se provádějí v souladu s písm. b) bodem ii). Jestliže je cílovou zemí třetí země, použije se u této kategorie letů opačný postup.

2.1.3 Hraniční kontroly se obvykle neprovádějí na palubě letadla nebo u východu k letadlu, pokud to není odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví. Aby členské státy zajistily, že na letištích určených jako hraniční přechody budou osoby kontrolovány v souladu s pravidly stanovenými články 6 až 13, zajistí, aby letištní správa přijala nezbytná opatření k nasměrování pohybu cestujících do zařízení vyhrazených pro účely kontroly.

Členské státy zajistí, aby provozovatel letiště přijal nezbytná opatření, která zabrání neoprávněným osobám vstupovat do vyhrazených prostor anebo takové prostory (například tranzitní prostor) opouštět. V tranzitním prostoru se kontroly obvykle neprovádějí, pokud to není odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví; v tomto prostoru lze zejména provádět kontroly u osob s povinností průjezdního víza pro dané letiště s cílem ověřit, zda takové vízum mají.

- 2.1.4 Musí-li z důvodů vyšší moci, bezprostředního nebezpečí nebo na pokyn úřadů letadlo přilétající ze třetí země přistát na přistávací ploše, která není hraničním přechodem, může takové letadlo pokračovat v letu pouze poté, co obdrží povolení od pohraniční stráže a od celních orgánů. Stejný postup se použije, pokud letadlo přilétající ze třetí země přistane bez povolení. V každém případě se na kontroly osob v takovém letadle vztahují články 6 až 13.
- 2.2 *Postupy při kontrolách na letištích bez mezinárodního statutu*
- 2.2.1 Je nutno zajistit, aby byly v souladu s články 6 až 13 také kontrolovány osoby na letištích, která nemají právní postavení mezinárodního letiště podle příslušného vnitrostátního práva (dále jen „letišť bez mezinárodního statutu“), přes která je však povoleno směřovat lety ze třetích zemí anebo do třetích zemí.
- 2.2.2 Odchylně od bodu 2.1.1 není nezbytné přijímat na letištích bez mezinárodního statutu příslušná opatření k zajištění fyzického oddělení toků cestujících z vnitřních a jiných letů, aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2320/2002 ze dne 16. prosince 2002, kterým se stanoví společná pravidla v oblasti bezpečnosti civilního letectví⁽¹⁾. Kromě toho není při malém objemu provozu zapotřebí stálé přítomnosti příslušníků pohraniční stráže, pokud existuje záruka, že potřební pracovníci mohou být nasazeni v krátkém čase.
- 2.2.3 Jestliže není na letišti bez mezinárodního statutu zajištěna stálá přítomnost příslušníků pohraniční stráže, bude ředitel takového letiště vhodným způsobem oznamovat příslušníkům pohraniční stráže přílety a odlety letadel přilétajících z třetích zemí nebo do třetích zemí odlétajících.
- 2.3 *Kontroly osob při soukromých letech*
- 2.3.1 U soukromých letů ze třetích zemí nebo do třetích zemí předá kapitán před odletem pohraniční strážci cílového členského státu a případně i členského státu prvního vstupu obecné prohlášení, obsahující kromě jiného i letový plán v souladu s přílohou 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a informace o totožnosti cestujících.
- 2.3.2 Jestliže soukromé lety z třetí země s cílem v členském státě uskutečnit mezipřistání na území jiných členských států, příslušné orgány členského státu vstupu provedou hraniční kontroly a opatří obecné prohlášení podle bodu 2.3.1 otiskem vstupního razítka.
- 2.3.3 Jestliže není jisté, zda začátek letu je výhradně na území členských států nebo zda let směřuje pouze na území členských států bez mezipřistání na území třetí země, vykonají příslušné orgány kontrolu osob na letištích a letištích bez mezinárodního statutu podle bodů 2.1 až 2.2.
- 2.3.4 Opatření pro vstup a výstup kluzáků, ultralehkých letadel, vrtulníků, malých letadel schopných letu pouze na krátké vzdálenosti a vzducholodí budou stanovena vnitrostátními právními předpisy, případně dvoustrannými dohodami.

3. **Námořní hranice**

3.1 *Obecné postupy při kontrolách v námořní dopravě*

- 3.1.1 Kontroly lodí se provádějí v přístavu příjezdu nebo odjezdu na palubě lodi anebo v prostoru vyhrazeném pro tento účel, který se nachází v bezprostřední blízkosti plavidla. V souladu s dohodami uzavřenými v této věci však lze kontroly také provádět během plavby anebo při příjezdu nebo odjezdu lodí na území třetí země.

Účelem kontrol je zajistit, aby posádka i cestující splňovali podmínky stanovené článkem 5, aniž je dotčen čl. 19 odst.1 písm. c).

- 3.1.2 Kapitán loď, anebo není-li to možné fyzická nebo právnická osoba zastupující rejdáře ve všech věcech, týkajících se povinností rejdáře při najímání námořníků (dále jen „zástupce rejdáře“), připraví ve dvou kopiích seznam posádky a případných cestujících. Nejpozději při příjezdu do přístavu předá seznam (seznamy) pohraniční strážci. Jestliže z důvodu vyšší moci nelze seznam nebo seznamy poslat pohraniční strážci, zašle se jejich kopie na příslušný hraniční přechod nebo plavebnímu úřadu, který je neprodleně doručí pohraniční strážci.
- 3.1.3 Jedna kopie obou seznamů, řádně podepsaná příslušníkem pohraniční stráže, se vrátí kapitánovi loď, který ji předloží na požádání během pobytu v přístavu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 355, 30.12.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 849/2004 (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 1).

- 3.1.4 Kapitán loď, anebo není-li to možné zástupce rejdaře, oznámí neprodleně příslušnému orgánu všechny změny složení posádky nebo počtu cestujících.

Kapitán navíc neprodleně uvědomí příslušné orgány, a to pokud možno ještě dříve než loď připluje do přístavu, o přítomnosti černých pasažérů na palubě. Za černé pasažéry však zůstává odpovědný kapitán loď.

- 3.1.5 Kapitán loď včas uvědomí pohraniční stráž o odplutí loď v souladu s platnými pravidly v dotyčném přístavu; nemůže-li ji uvědomit, podá zprávu příslušnému plavebnímu úřadu. Druhá kopie dříve vypracovaného a podepsaného seznamu (seznamů) se vrátí pohraniční stráži nebo plavebním úřadům.

3.2 Konkrétní postupy při kontrolách u některých typů plavidel

Výletní loď

- 3.2.1 Kapitán výletní loď, anebo není-li to možné zástupce rejdaře, zašle příslušné pohraniční stráži trasu a program výletní plavby nejméně 24 hodin před odplutím z přístavu odjezdu a před příjezdem do každého přístavu na území členských států.

- 3.2.2 Jestliže trasa výletní lodi zahrnuje výlučně přístavy na území členských států, nebudou se odchýlně od článků 4 a 7 provádět hraniční kontroly a výletní loď může zajet do přístavů, které nejsou hraničními přechody.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích však lze provádět na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví.

- 3.2.3 Jestliže trasa výletní lodi zahrnuje jak přístavy na území členských států, tak přístavy ve třetích zemích, provádějí se odchýlně od článku 7 hraniční kontroly takto:

- a) Připluje-li výletní loď z přístavu ve třetí zemi a zakotví-li poprvé v přístavu na území členského státu, podléhá posádka i cestující vstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících, uvedených v bodě 3.2.4.

Cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám v souladu s článkem 7, pokud hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví neukáže, že této kontroly není zapotřebí.

- b) Připluje-li výletní loď z přístavu ve třetí zemi a znovu zakotví v přístavu na území členského státu, podléhá posádka i cestující vstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících, uvedených v bodě 3.2.4, v rozsahu, v němž byly tyto seznamy pozmeněny od přistání výletní lodi v předchozím přístavu na území členského státu.

Cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám v souladu s článkem 7, pokud hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví neukáže, že této kontroly není zapotřebí.

- c) Připluje-li výletní loď z přístavu v členském státě a zakotví-li v přístavu v členském státě, cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám podle článku 7, vyžaduje-li to hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví.

- d) Odplouvá-li výletní loď z přístavu v členském státě do přístavu ve třetí zemi, podléhá posádka a cestující výstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících.

Vyžaduje-li to hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví, cestující na palubě lodi podléhají výstupním kontrolám podle článku 7.

- e) Odplouvá-li výletní loď z přístavu v členském státě do přístavu v členském státě, výstupní kontroly se neprovádějí.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích však lze provádět na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

3.2.4 Jmenovité seznamy cestujících obsahují:

- a) jméno a příjmení,
- b) datum narození,
- c) státní příslušnost,
- d) číslo a druh cestovního dokladu a případně číslo víza.

Kapitán výletní lodi, anebo není-li to možné zástupce rejdaře, zašle příslušné pohraniční strážce jmenovité seznamy nejméně 24 hodin před příjezdem do každého přístavu na území členských států nebo v případě, že plavba do tohoto přístavu trvá méně než 24 hodin, ihned poté, co skončí nalodění v předchozím přístavu.

Jmenovitý seznam se opatřuje otiskem razítka v prvním přístavu vstupu na území členských států a poté vždy, když je v seznamu provedena změna. Při hodnocení rizika podle bodu 3.2.3 se k tomuto jmenovitému seznamu přihlídně.

Rekreační lodě

- 3.2.5 Odchylně od článků 4 a 7 nepodléhají osoby, které se nacházejí na palubě rekreační lodi přijíždějící do přístavu v členském státě nebo odjíždějící z přístavu v členském státě, hraničním kontrolám a smějí vstupovat do přístavu, který není hraničním přechodem.

Kontroly těchto osob nebo fyzické prohlídky rekreačních lodí se však provádějí na základě hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví a především tam, kde se v bezprostřední blízkosti území dotčeného členského státu nachází pobřeží třetí země.

- 3.2.6 Odchylně od článku 4 smí rekreační loď přijíždějící ze třetí země výjimečně vplout do přístavu, který není hraničním přechodem. V těchto případech o tom osoby na palubě uvědomí přístavní orgány, aby dostaly povolení vplout do tohoto přístavu. Přístavní orgány se spojí s orgány v nejbližším přístavu určeném jako hraniční přechod a ohlásí příjezd plavidla. Prohlášení o cestujících se provede tak, že se u přístavních orgánů uloží seznam osob na palubě. Tento seznam se pohraniční strážce předá nejpozději při příjezdu.

Obdobně musí-li z důvodů vyšší moci rekreační loď připlouvající ze třetí země zajet do jiného přístavu než je hraniční přechod, spojí se přístavní orgány s orgány v nejbližším přístavu určeném jako hraniční přechod, aby ohlásily přítomnost plavidla.

- 3.2.7 Během těchto kontrol se předá dokument obsahující všechny technické parametry plavidla a jména osob na palubě. Kopie tohoto dokumentu se předá orgánům v přístavech příjezdu a odjezdu. Dokud loď zůstává v teritoriálních vodách některého z členských států, je kopie tohoto dokumentu součástí dokumentace lodi.

Pobřežní rybolov

- 3.2.8 Odchylně od článků 4 a 7 nepodléhají systematické kontrole posádky lodí provádějících pobřežní rybolov, které se vracejí každý den nebo do 36 hodin do domovského přístavu anebo do jakéhokoliv jiného přístavu na území členských států, aniž by jejich loď zajela do přístavu na území třetí země. Za účelem stanovení četnosti kontrol, které mají být prováděny, se však přihlíží k hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví, především tam, kde se v bezprostřední blízkosti dotčeného členského státu nachází pobřeží třetí země. Kontroly osob nebo fyzická prohlídka plavidla se provádějí podle tohoto rizika.

- 3.2.9 Posádky plavidel provádějících pobřežní rybolov, které nejsou registrovány v přístavu na území členského státu, se kontrolují v souladu s ustanoveními vztahujícími se na námořníky.

Kapitán lodí uvědomí příslušné orgány o všech změnách seznamu příslušníků posádky a o přítomnosti všech cestujících.

Trajektová spojení

3.2.10 Kontroly osob se provádějí na palubě trajektových spojení s přístavy nacházejícími se ve třetích zemích. Použijí se tato pravidla:

- a) tam, kde je to možné, zřídí členské státy oddělené pruhy podle článku 9;
- b) kontroly pěších cestujících se provádějí jednotlivě;
- c) při kontrolách cestujících ve vozidlech cestující z vozidla nevystupují;
- d) cestující na trajektu, kteří cestují autobusem, se považují za pěší cestující. Tito cestující z autobusu vystoupí, aby se podrobili kontrole;
- e) kontroly řidičů nákladních vozidel a všech doprovázejících osob se provádí tak, že kontrolované osoby zůstávají ve vozidle. Tato kontrola probíhá odděleně od kontrol ostatních cestujících;
- f) pro zajištění rychlého průběhu kontrol musí být k dispozici dostatečný počet závor;
- g) aby bylo možné odhalit především nezákonné přistěhovale, provádějí se namátkové prohlídky dopravních prostředků používaných cestujícími, případně i nákladů a dalšího zboží uloženého v dopravních prostředcích;
- h) s posádkami trajektů se zachází stejně jako s členy posádek obchodních lodí.

4. Plavba po vnitrozemských vodních cestách

- 4.1 „Plavba po vnitrozemských tocích zahrnující překročení vnější hranice“ se týká obchodního nebo rekreačního využití všech typů lodí a plavidel na řekách, kanálech a jezerech.
 - 4.2 U lodí používaných pro obchodní účely se kapitán a osoby zaměstnané na palubě, jejichž jména jsou uvedena na seznamu posádky, a rodinní příslušníci těchto osob, kteří žijí na palubě, považují za členy posádky nebo osoby jim rovné.
 - 4.3 Příslušná opatření bodů 3.1 až 3.2 se uplatňují obdobně u kontrol vztahujících se na plavby po vnitrozemských vodních cestách.
-

PŘÍLOHA VII

Zvláštní pravidla pro určité kategorie osob**1. Hlavy států**

Odchylně od článku 5 a článků 7 až 13 nesmějí podléhat hraničním kontrolám hlavy států a členové jejich delegací, jejichž příjezd a odjezd je dopředu úředně ohlášen pohraniční stráži diplomatickou cestou.

2. Piloti letadel a další členové posádky

2.1 Odchylně od článku 5 mohou držitelé pilotní licence nebo certifikátu člena posádky podle přílohy 9 Úmluvy o civilním letectví ze dne 7. prosince 1944 během plnění pracovních povinností a na základě těchto dokumentů:

- a) vstoupit na palubu letadla a vystoupit z ní na letišti mezipřistání nebo letišti příletu na území členského státu;
- b) vstoupit na území obce, kde se nachází letiště mezipřistání nebo letiště příletu na území členského státu;
- c) odjet jakýmkoliv dopravním prostředkem na letiště nacházející se na území členského státu za účelem vstupu na palubu letadla odlétajícího ze stejného letiště.

Ve všech ostatních případech musí být splněny požadavky čl. 5 odst. 1.

2.2 Články 6 až 13 se použijí na kontroly členů posádek letadel. Všude tam, kde je to možné, mají kontroly posádek letadel přednost. Konkrétně to znamená, že posádka se kontroluje dříve než cestující anebo na zvláštním místě vyhrazeném k tomuto účelu. Posádky, které jsou personálu odpovídajícímu za hraniční kontroly známy, mohou být odchylně od článku 7 podrobeny pouze námtkovým kontrolám.

3. Námořníci

3.1 Odchylně od článků 4 a 7 mohou členské státy povolit námořníkům, kteří jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s Ženevskou úmluvou ze dne 19. června 2003 (č. 185), Londýnskou úmluvou ze dne 9. dubna 1965 a příslušnými vnitrostátními právními předpisy, aby vstoupili na území členských států tak, že vystoupí na břeh za účelem pobytu v zóně přístavu, kde jejich loď zakotvila, anebo v přilehlých obcích, aniž by se dostavili na hraniční přechod, a to za podmínky, že jejich jméno je uvedeno na seznamu posádky lodi, ke které patří, a tento seznam byl předem předložen příslušným orgánům ke kontrole.

Podle hodnocení rizika z hlediska vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví však námořníci podléhají před výstupem na břeh kontrole příslušníky pohraniční stráže podle článku 7.

Představuje-li námořník hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví, může mu být povolení vystoupit na břeh zamítnuto.

3.2 Námořníci, kteří hodlají pobýt mimo obce nacházející se v blízkosti přístavů, musí splňovat podmínky vstupu na území členských států stanovené v čl. 5 odst. 1.

4. Držitelé diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členové mezinárodních organizací

4.1 Vzhledem k zvláštním výsadám nebo imunitám, jichž požívají, může být držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů vydaných třetími zeměmi nebo jejich vládami uznanými členskými státy, jakož i držitelům dokladů podle bodu 4.4 vydaných mezinárodními organizacemi, kteří cestují v rámci svých služebních povinností, dána přednost před ostatními cestujícími na hraničních přechodech, i když se na ně případně nadále vztahuje vízová povinnost.

Odchylně od čl. 5 odst. 1 písm. c) nemusí osoby, jež jsou držiteli takových dokladů, prokazovat, že mají dostatečné prostředky pro obživu.

- 4.2 Jestliže se osoba, která se dostaví na vnější hranici, dovolává výsad, imunity a výjimek, může ji příslušník pohraniční stráže vyzvat k prokázání svého postavení na základě předložení odpovídajících dokladů, především potvrzení vydaných akreditujícím státem, nebo diplomatického pasu nebo jiným způsobem. Jestliže má pohraniční stráž pochybnosti, může se v případě naléhavé potřeby obrátit přímo na ministerstvo zahraničních věcí.
- 4.3 Akreditovaní členové diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodiny mohou vstoupit na území členských států po předložení průkazu uvedeného v čl. 19 odst. 2 a dokladu, který je opravňuje k překročení hranice. Navíc odchylně od článku 13 nesmí pohraniční stráž zamítnout držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů vstup na území členských států, jestliže věc nejdříve nekonzultovala s příslušnými vnitrostátními orgány. To platí i v případě, je-li dotyčná osoba vedena v SIS jako osoba, které má být odepřen vstup.
- 4.4 K dokladům vydávaným mezinárodními organizacemi pro účely stanovené v bodě 4.1 patří zejména:
- průkaz Organizace spojených národů vydávaný personálu OSN a podřízených agentur na základě Úmluvy o výsadách a imunitě specializovaných agentur, přijaté Valným shromážděním OSN dne 21. listopadu 1947 v New Yorku,
 - průkaz Evropského společenství (ES),
 - průkaz Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom),
 - legitimace vydaná Generálním tajemníkem Rady Evropy,
 - doklady vydávané podle čl. III odst. 2 Dohody mezi stranami Severoatlantické smlouvy o postavení jejich sil (vojenský průkaz totožnosti doplněný cestovním příkazem, cestovním oprávněním anebo individuálním nebo skupinovým rozkazem k přesunu), jakož i doklady vydávané v rámci Partnerství pro mír.

5. Přeshraniční pracovníci

- 5.1 Postupy pro kontrolu přeshraničních pracovníků se řídí obecnými pravidly na ochranu hranic, především články 7 a 13.
- 5.2 Přeshraniční pracovníci, které příslušníci pohraniční stráže dobře znají vzhledem k jejich častému překračování hranic na témže hraničním přechodu a o kterých bylo na základě počáteční kontroly zjištěno, že nejsou v SIS nebo ve vnitrostátních databázích vedeni jako osoby, jimž má být odepřen vstup, budou odchylně od článku 7 podrobeni pouze namátkovým kontrolám ke zjištění, zda mají v držení platný doklad opravňující je překročit hranice a zda splňují nezbytné podmínky vstupu. Bez předchozího varování a v nepravidelných intervalech se budou u těchto osob občas provádět důkladné kontroly.
- 5.3 Ustanovení bodu 5.2 lze rozšířit i na další kategorie osob pravidelně dojíždějících za hranice.

6. Nezletilé osoby

- 6.1 Příslušníci pohraniční stráže věnují zvláštní pozornost nezletilým, ať už cestují s doprovodem nebo bez doprovodu. Nezletilí překračující vnější hranice jsou podrobováni stejným vstupním a výstupním kontrolám stanoveným v tomto nařízení jako dospělí.
- 6.2 U doprovázených nezletilých příslušníci pohraniční stráže zkontrolují, zda osoby doprovázející nezletilé mají tyto svěřeny do své péče, zejména pokud nezletilé doprovází pouze jedna dospělá osoba a existují závažné důvody se domnívat, že mohli být nezákonně odvedeni z péče osoby nebo osob, kterým byli zákonně svěřeni do péče. V tom případě provedou příslušníci pohraniční stráže další šetření s cílem zjistit, zda se v poskytnutých informacích nevyskytují nesrovnalosti nebo rozpor.
- 6.3 U nezletilých cestujících bez doprovodu příslušníci pohraniční stráže především zajistí prostřednictvím důkladné kontroly cestovních dokladů a podkladů, aby nezletilí neopustili území proti vůli osoby nebo osob, kterým byli svěřeni do péče.

PŘÍLOHA VIII

Název státu

Znak státu (Název úřadu)

(1)

SCHVÁLENÍ DŮKAZŮ O DODRŽENÍ PODMÍNKY DÉLKY KRÁTKODOBÉHO POBYTU V PŘÍPADECH, KDY CESTOVNÍ DOKLAD NENÍ OPATŘEN OTISKEM VSTUPNÍHO RAZÍTKA

Dne _____ v _____ hod. v (místo) _____

Níže podepsaný orgán _____ projednáváje

příjmení _____ jméno _____

datum narození _____ místo narození _____ pohlaví: _____

státní příslušnost _____ trvalým bydlištěm v _____

cestovní doklad _____ číslo _____

vydán v _____ dne _____

číslo víza _____ (přichází-li v úvahu), vydané (kým) _____

na dobu _____ dní z těchto důvodů: _____

má za to, že vzhledem k předloženým důkazům týkajícím se délky pobytu této osoby na území členských států vstoupila tato osoba na území členského státu _____ dne _____ v _____ hod. na hraničním přechodu _____.

Kontaktní údaje schvalujícího orgánu:

Tel.: _____

Fax: _____

E-mail: _____

Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu.

Dotyčná osoba

Odpovědný pracovník
+ otisk razítka

(1) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 563/2006

ze dne 13. března 2006

o uzavření Dohody o partnerství mezi Evropským společenstvím a Šalamounovými ostrovy o rybolovu při pobřeží Šalamounových ostrovů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 ve spojení s čl. 300 odst. 2 a čl. 300 odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Společenství a Šalamounovy ostrovy sjednaly a parafovaly dohodu o partnerství v oblasti rybolovu, kterou se pro rybáře Společenství stanoví rybolovná práva ve vodách spadajících pod svrchovanost nebo jurisdikci Šalamounových ostrovů.
- (2) Uvedená dohoda stanoví hospodářskou, finanční, technickou a vědeckou spolupráci v odvětví rybolovu s cílem zachovat a udržitelné využívání rybolovných zdrojů, jakož i partnerství mezi podniky zaměřenými na rozvoj hospodářských činností v oblasti rybolovu a souvisejících činností ve společném zájmu.
- (3) Uvedená dohoda by měla být schválena.
- (4) Mělo by být definováno rozdělení rybolovných práv mezi členské státy.
- (5) Členské státy, jejichž plavidla provádějí rybolov podle této dohody, oznámí Komisi množství úlovků jednotlivých populací v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů v souladu s nařízením Komise (ES) č. 500/2001 ze dne 14. března 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 2847/93, pokud jde o kontrolu

úlovků rybářských plavidel Společenství ve vodách třetích zemí a na volném moři ⁽²⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Šalamounovými ostrovy o rybolovu při pobřeží Šalamounových ostrovů (dále jen „dohoda“) se schvaluje jménem Společenství.

Znění dohody se připojuje k tomuto nařízení.

Článek 2

Rybolovná práva stanovená v protokolu dohody se mezi členské státy rozdělují takto:

— Mrazírenská plavidla lovící tuňáky košelkovými nevodami:	Španělsko:	75 % dostupných rybolovných práv
	Francie:	25 % dostupných rybolovných práv
— Plavidla lovící tuňáky na dlouhou lovnou šňůru:	Španělsko:	6 plavidel
	Portugalsko:	4 plavidla

Pokud žádosti o licence z těchto členských států nevyčerpají všechna rybolovná práva stanovená protokolem, může Komise zohlednit žádosti o licence z ostatních členských států.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. března 2006.

Za Radu
předseda
M. BARTENSTEIN

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 14. února 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 73, 15.3.2001, s. 8.

DOHODA O PARTNERSTVÍ**mezi Evropským společenstvím a Šalamounovými ostrovy o rybolovu při pobřeží Šalamounových ostrovů**

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ, dále jen „Společenství“, a

VLÁDA ŠALAMOUNOVÝCH OSTROVŮ, dále jen „Šalamounovy ostrovy“,

dále jen „strany“,

VZHLEDEM k úzké spolupráci a srdečným vztahům mezi Společenstvím a Šalamounovými ostrovy, zejména v souvislosti s dohodami z Lomé a z Cotonou, a k jejich společné vůli dále udržovat a rozvíjet tyto vztahy;

VZHLEDEM k přání Šalamounových ostrovů podporovat rozumné využívání rybolovných zdrojů prostřednictvím zesílené spolupráce;

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že zejména pokud jde o mořský rybolov, uplatňují Šalamounovy ostrovy svrchovanost nebo jurisdikci v oblasti rozléhající se až 200 námořních mil od své pobřežní linie;

S OHLEDEM na Úmluvu OSN o mořském právu a na Dohodu OSN o rybolovných zdrojích;

UVĚDOMUJÍCE si důležitost principů stanovených kodexem chování pro zodpovědný rybolov, který byl přijat na konferenci organizace FAO v roce 1995;

POTVRZUJÍCE, že uplatňování svrchovaných práv přímořskými státy ve vodách spadajících pod jejich jurisdikci za účelem využívání, zachování a řízení živých zdrojů musí být prováděno v souladu se zásadami a postupy mezinárodního práva, jakož i v souladu s postupy stanovenými na regionální úrovni;

ROZHODNUTY spolupracovat ve společném zájmu a podporovat posílení zodpovědného rybolovu s cílem zaručit dlouhodobé zachování a udržitelné využívání živých mořských zdrojů;

PŘESVĚDČENY, že taková spolupráce musí mít formu iniciativ a opatření, která, ať přijímána společně, či každou stranou samostatně, jsou v souladu s politikou a zaručují součinnost společného úsilí;

ROZHODNUTY zahájit v tomto směru dialog, jehož cílem je definovat politiku v oblasti rybolovu na Šalamounových ostrovech a určit vhodné prostředky pro zaručení účinného provádění této politiky, jakož i pro účast hospodářských subjektů a občanské společnosti v tomto procesu;

USILUJÍCE stanovit podmínky a požadavky pro rybolovné činnosti plavidel Společenství v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů, jakož i podporu Společenství pro posílení zodpovědného rybolovu v dané rybolovné oblasti;

ROZHODNUTY pokračovat v užší hospodářské spolupráci v odvětví rybolovu a při souvisejících činnostech pomocí založení a rozvoje společných podniků s účastí společností z obou stran,

SE DOHODLY TAKTO:

v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů a zaručit zachování a udržitelné využívání rybolovných zdrojů, jakož i rozvoj odvětví rybolovu na Šalamounových ostrovech,

Článek 1**Oblast působnosti**

Tato dohoda stanoví zásady, pravidla a postupy pro:

- hospodářskou, finanční, technickou a vědeckou spolupráci v odvětví rybolovu s cílem posílit zodpovědný rybolov
- podmínky, jimiž se řídí přístup rybářských plavidel Společenství do rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů,

- předpisy pro sledování rybolovu v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů s cílem zajistit dodržování výše uvedených pravidel a podmínek,
 - opatření pro účinné zachování a řízení rybích populací,
 - prevenci nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu,
 - partnerství mezi společnostmi zaměřenými na rozvoj hospodářských činností v oblasti rybolovu a souvisejících činností, a to ve společném zájmu.
- iii) provádění jakékoli jiné činnosti, která může logicky vést k nacházení, lovu, odběru nebo sběru ryb,
 - iv) umísťování, hledání a opravování zařízení na shromažďování ryb nebo podobných elektronických zařízení, jako jsou radiomajáky,
 - v) jakákoli činnost na moři přímo podporující nebo připravující kteroukoli činnost popsanou v pododstavcích i) až iv),
 - vi) používání jakéhokoli jiného vzdušného nebo námořního přepravního prostředku za účelem kterékoli činnosti popsané v pododstavcích i) až v) kromě případů nouze, kdy se jedná o zdraví nebo bezpečnost posádky nebo o bezpečnost plavidla;

Článek 2

Definice

Pro účely této dohody se:

- a) „orgány Šalamounových ostrovů“ rozumí Ministerstvo rybolovu a mořských zdrojů Šalamounových ostrovů nebo stálý tajemník pro rybolov při Ministerstvu rybolovu a mořských zdrojů Šalamounových ostrovů;
- b) „orgánem Společenství“ rozumí Evropská komise;
- c) „rybolovnou oblastí Šalamounových ostrovů“ rozumí vody, které, pokud jde o rybolov, spadají pod svrchovanost nebo jurisdikci Šalamounových ostrovů a které jsou vnitrostátními právními předpisy Šalamounových ostrovů vymezeny jako „rybolovné hranice Šalamounových ostrovů“;
- d) „plavidlem Společenství“ rozumí rybářské plavidlo plující pod vlajkou členského státu a registrované ve Společenství;
- e) „společným podnikem“ rozumí obchodní společnost založená na Šalamounových ostrovech majiteli plavidel nebo vnitrostátními podniky stran dohody s cílem zapojit se do rybolovných nebo souvisejících činností;
- f) „smíšeným výborem“ rozumí výbor složený z představitelů Společenství a Šalamounových ostrovů, jehož funkce jsou popsány v článku 9 této dohody;
- g) „rybolovem“ rozumí:
 - i) hledání, lov, odběr nebo sběr ryb,
 - ii) pokusy o hledání, lov, odběr nebo sběr ryb,
- h) „rybářským plavidlem“ rozumí jakékoli plavidlo používané nebo určené k používání za účelem rybolovu, včetně podpůrných plavidel, dopravních plavidel a jakýchkoli jiných plavidel přímo zapojených do takových rybolovných činností;
- i) „provozovatelem“ rozumí každá osoba, která má na starosti nebo je odpovědná za provoz či řídí nebo kontroluje rybářské plavidlo, včetně majitele, pronajímatele nebo velitele;
- j) „překládkou“ rozumí přeložení všech nebo části ryb z jednoho rybářského plavidla na palubu jiného rybářského plavidla ať na moři, nebo v přístavu.

Článek 3

Zásady a cíle týkající se provádění této dohody

1. Strany se tímto zavazují podporovat zodpovědný rybolov v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů podle zásady nediskriminace mezi různými loďstvy provádějícími rybolov v oblasti, aniž by byly dotčeny dohody uzavřené mezi rozvojovými zeměmi v dané zeměpisné oblasti, včetně vzájemných dohod o rybolovu.
2. Strany spolupracují ve snaze definovat a provádět politiku v odvětví rybolovu v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů, a za tímto účelem zahájí politický dialog o potřebných reformách. Tímto se zavazují, že v dané oblasti nebudou přijímat žádná opatření bez předběžných vzájemných konzultací.
3. Strany rovněž spolupracují při společném nebo jednostranném provádění hodnocení *ex ante*, průběžných hodnocení a hodnocení *ex post*, pokud jde o opatření, programy a činnosti prováděné na základě této dohody.
4. Strany se tímto zavazují zajistit, aby byla dohoda prováděna v souladu se zásadami řádného řízení hospodářských a sociálních záležitostí.

5. Najímání námořníků ze Šalamounových ostrovů na palubu plavidel Společenství se řídí prohlášením Mezinárodní organizace práce (MOP) o zásadách a základních právech při práci, které se plnoprávně uplatní pro odpovídající smlouvy a obecné podmínky najímání. Zvláště se to týká svobody sdružování a uznávání práva na kolektivní vyjednávání pracujících a odstranění diskriminace v zaměstnání a povolání.

Článek 4

Vědecká spolupráce

1. Během období platnosti této dohody budou Společenství a Šalamounovy ostrovy sledovat stav zdrojů v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů; v případě potřeby se za tímto účelem uskuteční společná vědecká setkání, která se budou konat střídavě na území Společenství a na Šalamounových ostrovech.

2. Na základě závěrů vědeckých setkání a nejlepších dostupných vědeckých stanovisek budou strany provádět vzájemné konzultace v rámci smíšeného výboru zřízeného podle článku 9 a v případě potřeby přijmou po vzájemné dohodě opatření s cílem zabezpečit udržitelné řízení rybolovných zdrojů.

3. Za účelem řízení a zachování živých mořských zdrojů ve středním a západním Tichomoří, jakož i za účelem spolupráce v rámci příslušného vědeckého výzkumu se strany budou konzultovat buď přímo, nebo v rámci příslušných mezinárodních organizací.

Článek 5

Přístup plavidel Společenství do rybolovných oblastí Šalamounových ostrovů

1. Šalamounovy ostrovy se tímto zavazují dovolit plavidlům Společenství provádět rybolovné činnosti ve své rybolovné oblasti v souladu s touto dohodou, včetně protokolu a přílohy uvedené dohody.

2. Na rybolovné činnosti podle této dohody se vztahují právní předpisy platné na Šalamounových ostrovech. Šalamounovy ostrovy oznámí Komisi každou změnu uvedených právních předpisů do šesti měsíců, respektive jeden měsíc, než je začnou používat.

3. Šalamounovy ostrovy mají zodpovědnost za účinné provádění ustanovení o sledování rybolovu uvedených v protokolu. Plavidla Společenství spolupracují s orgány Šalamounových ostrovů, které jsou zodpovědné za provádění tohoto pozorování. Kroky, které podnikly Šalamounovy ostrovy za účelem regulace rybolovu v zájmu zachování rybolovných zdrojů, jsou založené na objektivních a vědeckých kritériích. Použijí se bez diskriminace plavidel Společenství, plavidel Šalamounových ostrovů a cizích plavidel, aniž by byly dotčeny dohody uzavřené mezi rozvojovými zeměmi v dané zeměpisné oblasti, včetně vzájemných dohod o rybolovu.

4. Společenství podnikne všechny příslušné kroky potřebné k tomu, aby jeho plavidla dodržovala dohodu a právní předpisy pro rybolov v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů.

Článek 6

Licence

Postup pro získání licence k rybolovu pro plavidlo, příslušné poplatky a způsob placení, který mají majitelé plavidel použít, jsou uvedeny v příloze protokolu.

Článek 7

Finanční příspěvek

1. V souladu s podmínkami stanovenými v protokolu a přílohách poskytne Společenství Šalamounovým ostrovům jediný finanční příspěvek. Jediný příspěvek se vypočítá na základě dvou souvisejících prvků, a to:

- a) přístup plavidel Společenství do rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů a
- b) finanční podpora Společenství pro posílení zodpovědného rybolovu a udržitelného využívání rybolovných zdrojů v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů.

Část finančního příspěvku podle odst. 1 písm. b) se stanoví a spravuje podle cílů, které byly určeny po vzájemné dohodě mezi stranami v souladu s protokolem a kterých je třeba dosáhnout v rámci politiky v oblasti rybolovu na Šalamounových ostrovech a v souladu s ročním a víceletým programem jejich plnění.

2. Finanční příspěvek poskytovaný Společenstvím bude vyplácen každý rok v souladu s protokolem a aniž jsou přitom dotčena ustanovení této dohody a protokolu o jakékoli změně výše příspěvku v důsledku:

- a) závažných okolností, s výjimkou přírodních živlů, bránících provádění rybolovných činností v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů (v souladu s článkem 14 této dohody);
- b) omezení rybolovných práv udělených plavidlům Společenství, ke kterému došlo po vzájemné dohodě mezi stranami s cílem řídit příslušné druhy, pokud je to považováno za nutné pro zachování udržitelného využívání zdrojů na základě nejlepších dostupných vědeckých stanovisek (v souladu s článkem 4 protokolu);
- c) zvýšení rybolovných práv udělených plavidlům Společenství, ke kterému došlo po vzájemné dohodě mezi stranami, pokud se nejlepší dostupná vědecká stanoviska shodují na tom, že stav zdrojů to dovoluje (v souladu s články 1 a 4 protokolu);

- d) přehodnocení podmínek finanční podpory Společenství na provádění politiky v oblasti rybolovu na Šalamounových ostrovech (v souladu s článkem 5 protokolu), pokud to zaručují výsledky ročního a víceletého plánování zaznamenané oběma stranami;
- e) ukončení této dohody podle článku 12;
- f) přerušování provádění dohody podle článku 13.
- c) bude jednat jako forum pro přátelské urovnání jakýchkoli sporů ohledně výkladu a provádění dohody;
- d) v případě potřeby přehodnocení úrovně rybolovných práv a následně i finančních příspěvků. Konzultace se řídí zásadami podle článků 1, 2 a 3 protokolu;
- e) jakákoli jiná funkce, kterou strany po vzájemné dohodě stanoví.

Článek 8

Podpora spolupráce mezi hospodářskými subjekty a občanskou společností

1. Strany podporují hospodářskou, obchodní, vědeckou a technickou spolupráci v odvětví rybolovu a souvisejících odvětvích. Provádějí vzájemné konzultace s ohledem na koordinaci různých opatření, která mohou být za tímto cílem přijata.

2. Strany podporují výměnu informací o způsobech rybolovu a lovných zařízeních, způsobech zachování a průmyslovém zpracování produktů rybolovu.

3. Strany usilují o vytvoření příznivých podmínek pro podporu vztahů mezi podniky obou stran v technické, hospodářské a obchodní oblasti tím, že podporují vytváření a rozvoj podniků a investic příznivých pro životní prostředí.

4. Strany podporují především zakládání společných podniků ve společném zájmu. Vytváření společných podniků na Šalamounových ostrovech a převádění plavidel Společenství na společné podniky se systematicky řídí právními předpisy Šalamounových ostrovů a Společenství.

Článek 9

Smíšený výbor

1. Zřizuje se smíšený výbor, jehož úkolem bude sledovat provádění této dohody. Smíšený výbor zajistí tyto funkce:

- a) sledování účinnosti, výkladu a provádění dohody, a především definování ročních a víceletých programů podle čl. 5 odst. 2 protokolu a hodnocení jejich provádění;
- b) poskytování potřebné spolupráce v otázkách společného zájmu v oblasti rybolovu;

2. Smíšený výbor se schází nejméně jednou ročně, střídavě na území Společenství a na Šalamounových ostrovech, a předsedá mu strana, jež zasedání pořádá. Na žádost kterékoli strany se uskuteční mimořádné setkání.

Článek 10

Zeměpisná oblast, na kterou se dohoda vztahuje

Tato dohoda se vztahuje jednak na území, na která se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství za podmínek stanovených v uvedené smlouvě, a jednak na území Šalamounových ostrovů.

Článek 11

Doba trvání

Tato dohoda se bude používat tři roky ode dne jejího vstupu v platnost; není-li ukončena její platnost podle článku 12, automaticky se prodlužuje po tříletých obdobích.

Článek 12

Ukončení platnosti

1. Platnost dohody může ukončit jakákoli strana v případě závažných okolností, jako je pokles stavu příslušných druhů, objevení sníženého využívání rybolovných práv udělených plavidlům Společenství nebo nedodržení opatření přijatých oběma stranami ohledně boje s nezákonným, nehlášeným a neregulovaným rybolovem.

2. Příslušná strana písemně oznámí druhé straně svůj záměr odstoupit od dohody nejméně šest měsíců před uplynutím počátečního nebo každého dalšího období.

3. Po odeslání oznámení podle předcházejícího odstavce zahájí obě strany konzultace.

4. Platba finančního příspěvku podle článku 7 za rok, ve kterém ukončení platnosti nabude účinku, bude úměrná a *pro rata temporis* snížena.

5. Před koncem doby platnosti všech protokolů k této dohodě povedou strany jednání za účelem stanovit změny a doplnění protokolu a přílohy.

Článek 13

Pozastavení a kontrola platby finančního příspěvku

1. Provádění této dohody může být pozastaveno na podnět jedné ze stran v případě vážných neshod při provádění ustanovení podle dohody nebo podle jejího protokolu či přílohy. Takové pozastavení vyžaduje, aby dotyčná strana písemně oznámila svůj záměr nejméně tři měsíce přede dnem, kdy má pozastavení nabýt účinku. Po přijetí tohoto oznámení zahájí strany konzultace s cílem vyřešit své neshody přátelsky.

2. Platba finančního příspěvku podle článku 7 bude snížena úměrně a *pro rata temporis* době, a to podle doby trvání pozastavení.

Článek 14

Pozastavení z důvodu vyšší moci

1. Pokud závažné okolnosti, s výjimkou přírodních živlů, brání provádění rybolovných činností ve výlučné hospodářské oblasti Šalamounových ostrovů, může Evropské společenství

pozastavit platbu finančního příspěvku podle článku 2 protokolu, a to pokud možno po předchozích konzultacích mezi stranami a za podmínky, že v době pozastavení uhradí všechny dlužné částky.

2. Platba finančního příspěvku bude obnovena, jakmile strany po vzájemné dohodě vyplývající z konzultací zjistí, že okolnosti, které způsobily zastavení rybolovných činností, zanikly, a že situace umožňuje návrat k rybolovným činnostem. Tato platba by měla být uskutečněna do dvou měsíců od potvrzení obou stran.

3. Platnost licencí přidělených plavidlům Společenství podle článku 6 dohody a článku 1 protokolu je prodloužena o dobu rovnající se době pozastavení rybolovných činností.

Článek 15

Protokol a příloha jsou nedílnou součástí této dohody.

Článek 16

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních jazyce v anglickém, dánském, finském, francouzském, německém, nizozemském, italském, portugalském, řeckém, španělském a švédském, všechna znění mají stejnou platnost. Dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si obě strany navzájem oznámí dokončení svých příslušných přijímacích postupů.

PROTOKOL**o stanovení rybolovných práv a finančních příspěvků podle Dohody o partnerství mezi Evropským společenstvím a Šalamounovými ostrovy o rybolovu při pobřeží Šalamounových ostrovů****Článek 1****Doba používání a rybolovná práva**

1. V souladu se svým vnitrostátním státním řídicím programem pro tuňáky a v rámci omezení stanovených Úmluvou z Palau o řízení rybolovu košelkovými nevodami v západním Tichomoří, dále jen „úmluva z Palau“, přidělují Šalamounovy ostrovy roční licence k rybolovu plavidlům Společenství lovicím tuňáky podle článku 6 dohody.

2. Na období tří let ode dne vstupu tohoto protokolu v platnost se rybolovná práva podle článku 5 dohody stanoví takto:

— Roční licence pro souběžný rybolov v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů se přidělí čtyřem plavidlům lovicím košelkovými nevodami a 10 plavidlům lovicím na dlouhou lovnou šňůru.

3. Od druhého roku používání protokolu a aniž je dotčen čl. 9 odst. 1 písm. d) dohody a článek 4 protokolu, se na žádost Společenství může zvýšit počet licencí k rybolovu přidělených plavidlům lovicím košelkovými nevodami podle čl. 1 odst. 2 protokolu, dovoluují-li to zdroje a je-li v souladu s ročními omezeními úmluvy z Palau, jakož i v případě přiměřeného hodnocení zdrojů tuňáků, které vychází z objektivních a vědeckých kritérií, včetně „Western and Central Pacific Tuna Fishery Overview and Status of Stocks“ („Přehled o rybolovu tuňáka v západním a středním Tichomoří a stav populací“), který každoročně vydává sekretariát Tichomořského společenství.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se použijí s výhradou článků 4, 6 a 7 tohoto protokolu.

Článek 2**Finanční příspěvek – Platební postupy**

1. Jediný finanční příspěvek podle článku 7 dohody je stanoven na 400 000 EUR ročně.

2. Odstavec 1 se použije s výhradou článku 4 protokolu a článků 13 a 14 dohody.

3. Pokud celkové množství úlovků plavidel Společenství v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů přesáhne 6 000 tun ročně, bude celková částka ročního finančního příspěvku zvýšena o 65 EUR za každou tunu ulovenou navíc. Celková roční částka

vyplacená Společenstvím však nesmí přesáhnout trojnásobek částky finančního příspěvku uvedené v odstavci 1.

4. Za každou dodatečnou licenci, kterou Šalamounovy ostrovy přidělí plavidlu lovicímu košelkovými nevodami podle čl. 1 odst. 3, zvýší Společenství finanční příspěvek podle čl. 2 odst. 1 tohoto protokolu o 65 000 EUR ročně.

5. Platba na první rok bude provedena nejpozději do 1. května a na následující roky nejpozději k datu výročí tohoto protokolu.

6. S výhradou článku 5 podléhá poskytnutí tohoto příspěvku výlučné pravomoci Šalamounových ostrovů.

7. Finanční příspěvek se vyplácí na běžný účet vlády založený u finančního ústavu, který stanoví Šalamounovy ostrovy. Tento účet je běžný účet vlády Šalamounových ostrovů č. 0260-002 u Centrální banky Šalamounových ostrovů v Honiaře. Roční finanční příspěvek, který musí Společenství zaplatit výměnou za přidělení dodatečných ročních licencí podle čl. 1 odst. 3 a čl. 2 odst. 4, se vyplácí na tento účet.

Článek 3**Spolupráce při zodpovědném rybolovu**

1. Obě strany se zavazují podporovat zodpovědný rybolov v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů na základě zásady nediskriminace mezi různými loďstvy, která loví v těchto vodách.

2. Během období platnosti tohoto protokolu budou Společenství a Šalamounovy ostrovy sledovat stav a udržitelnost zdrojů v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů.

3. Na základě závěrů každoročního zasedání členů „úmluvy z Palau“ a každoročního hodnocení populací provedeného sekretariátem Tichomořského společenství se obě strany vzájemně konzultují v rámci smíšeného výboru zřízeného podle článku 9 dohody a v případě potřeby po vzájemné dohodě přijmou opatření vedoucí k udržitelnému řízení rybolovných zdrojů.

Článek 4

Přezkum rybolovných práv

1. Rybolovná práva podle článku 1 lze po vzájemné dohodě zvýšit, pokud závěry každoročního zasedání členů „úmluvy z Palau“ a každoroční hodnocení populací provedené sekretariátem Tichomořského společenství potvrdí, že toto zvýšení nebude škodit udržitelnému řízení zdrojů Šalamounových ostrovů. V tomto případě se podle čl. 2 odst. 1 finanční příspěvek úměrně a *pro rata temporis* zvýší.

2. Pokud se strany naopak dohodnou na přijetí opatření na snížení rybolovných práv podle článku 1, finanční příspěvek se úměrně a *pro rata temporis* sníží.

3. Strany rovněž mohou na základě společné dohody provést kontrolu rozdělení rybolovných práv mezi jednotlivé kategorie plavidel, přičemž zohlední případná doporučení vědeckého zasedání ohledně řízení populací, které by mohly být tímto přerozdělením ohroženy. Strany se shodnou na odpovídající úpravě finančního příspěvku, pokud to tak přerozdělení rybolovných práv vyžaduje.

Článek 5

Podpora zodpovědného rybolovu ve vodách Šalamounových ostrovů

1. Šalamounovy ostrovy definují a provádějí politiku v odvětví rybolovu v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů s cílem podpořit zodpovědný rybolov ve svých vodách. Na tyto cíle se použije 30 % z jediného finančního příspěvku podle čl. 2 odst. 1 tohoto protokolu. Příspěvek je spravován na základě cílů stanovených po vzájemné dohodě obou stran a podle ročního a víceletého programu pro jejich dosažení.

2. Pro účely odstavce 1 se, jakmile vstoupí tento protokol v platnost, avšak nejpozději do tří měsíců po tomto dni, Společenství a Šalamounovy ostrovy v rámci smíšeného výboru zřízeného podle článku 9 dohody dohodnou na víceletém odvětvovém programu a na prováděcích pravidlech tohoto programu, zejména pokud jde o:

- a) roční a víceleté pokyny, podle kterých bude použita procentní sazba finančního příspěvku uvedeného ve výše uvedeném odstavci 1;
- b) roční a víceleté cíle, které je třeba uskutečnit, aby bylo možné včas dosáhnout zavedení udržitelného a zodpovědného rybolovu s ohledem na priority, které stanovily Šalamounovy ostrovy ve své vnitrostátní rybářské politice nebo v jiných politikách, které souvisejí nebo mají dopad na zavedení zodpovědného a udržitelného rybolovu;

c) kritéria a postupy pro hodnocení každoročních výsledků.

3. Každou změnu navrženou ve víceletém odvětvovém programu musí schválit obě strany v rámci smíšeného výboru.

4. Šalamounovy ostrovy každoročně přidělí procentní podíl finančního příspěvku podle odstavce 1 s cílem provádět víceletý program. Pokud se jedná o první rok používání protokolu, musí být toto přidělení oznámeno Společenství v době schválení víceletého odvětvového programu v rámci smíšeného výboru. V každém následujícím roce Šalamounovy ostrovy oznámí toto přidělení Společenství nejpozději 45 dní přede dnem výročí tohoto protokolu.

5. Část jediného finančního příspěvku (30 %) podle odstavce 1 bude společně kontrolována ministerstvem rybolovu a mořských zdrojů a ministerstvem financí.

6. Pokud to roční hodnocení pokroku při provádění víceletého odvětvového programu vyžaduje, může Evropské společenství požádat o snížení části jediného finančního příspěvku podle čl. 5 odst. 1 tohoto protokolu ve snaze přizpůsobit těmto výsledkům skutečnou částku prostředků poskytnutých na provádění programu.

Článek 6

**Spory
Pozastavení provádění protokolu**

1. Veškeré spory mezi stranami ohledně výkladu tohoto protokolu a jeho používání musí být předmětem konzultací mezi stranami v rámci smíšeného výboru zřízeného podle článku 9 dohody, který je v případě nutnosti svolán k mimořádnému zasedání.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení článku 7, může být provádění protokolu pozastaveno na podnět jedné strany, pokud je spor mezi stranami považován za vážný a pokud konzultace v rámci smíšeného výboru podle odstavce 1 neumožnily jejich ukončení smírem.

3. Pozastavení provádění protokolu je podmíněno písemným oznámením zúčastněné strany o svém úmyslu nejméně tři měsíce před dnem, kdy má pozastavení nabýt účinku.

4. V případě pozastavení pokračují strany v konzultacích s cílem najít smířící řešení jejich sporu. Pokud je takového řešení dosaženo, pokračuje se v provádění protokolu a částka finančního příspěvku se úměrně a *pro rata temporis* sníží podle doby, během které bylo používání protokolu pozastaveno.

Článek 7

Pozastavení provádění protokolu z důvodu neplacení

S výhradou článku 9 dohody může být v případě, kdy Společenství opomene provést platby podle článku 2, provádění tohoto protokolu pozastaveno za těchto podmínek:

- a) Příslušné orgány Šalamounových ostrovů oznámí Evropské komisi neprovedení platby. Komise provede příslušná ověření a v nutném případě provede platbu nejpozději do 45 pracovních dní od data přijetí oznámení.
- b) Pokud platba není provedena nebo není podáno příslušné odůvodnění ve lhůtě stanovené ve výše uvedeném písmeni a), jsou příslušné orgány Šalamounových ostrovů oprávněny pozastavit provádění tohoto protokolu. Neprodleně o tom uvědomí Evropskou komisi.
- c) Provádění tohoto protokolu bude obnoveno, jakmile bude provedena příslušná platba.

Článek 8

Vnitrostátní právní předpisy

Činnosti plavidel Společenství, která operují podle tohoto protokolu a jeho příloh, zejména jedná-li se o překládku, používání přístavních služeb a nákup dodávek, se řídí právními předpisy používanými na Šalamounových ostrovech.

Článek 9

Vstup v platnost

1. Tento protokol a jeho příloha vstupují v platnost dnem, ke kterému strany oznámí provedení postupů nezbytných k tomuto účelu.
2. Použijí se ode dne 1. ledna 2005.

PŘÍLOHA

Podmínky pro provozování rybolovných činností plavidly Společenství v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů

KAPITOLA I

ŽÁDOSTI O LICENCE A VYDÁNÍ LICENCÍ

ODDÍL 1

Vydání licencí

1. Pouze oprávněná plavidla mohou získat licenci k rybolovu v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů.
2. Aby mohlo plavidlo získat oprávnění, nesmí pro majitele plavidla, velitele a samotné plavidlo platit zákaz rybolovných činností na Šalamounových ostrovech. Musí být v řádném poměru ke správním orgánům Šalamounových ostrovů v tom smyslu, že musí být vyrovnány všechny předcházející závazky vyplývající z jejich rybolovných činností na Šalamounových ostrovech podle dohod o rybolovu uzavřených se Společenstvím.
3. Každé plavidlo Společenství, které žádá o licenci k rybolovu, musí být zastupováno zástupcem s bydlištěm na Šalamounových ostrovech. V žádosti o licenci musí být uvedeno jméno a adresa tohoto zástupce.
4. Prostřednictvím delegace Evropské komise odpovědné za Šalamounovy ostrovy (dále jen „delegace Komise“) předloží příslušné orgány Společenství stálému tajemníkovi pro rybolov při Ministerstvu rybolovu a mořských zdrojů Šalamounových ostrovů (dále jen „stálý tajemník“) žádost pro každé plavidlo, které si přeje provozovat rybolov podle dohody, a to nejméně 15 dní přede dnem začátku požadované doby platnosti.
5. Žádosti se podávají stálému tajemníkovi na formulářích, jejichž vzor je uveden v dodatku 1.
6. Ke každé žádosti o licenci se přikládají tyto doklady:
 - zaplacení nebo doklad o zaplacení poplatku na dobu platnosti licence,
 - kopie osvědčení o prostornosti ověřená členským státem vlajky a udávající prostornost plavidla vyjádřenou v GRT,
 - aktuální a ověřená barevná fotografie o rozměrech nejméně 15 cm × 10 cm, která ukazuje boční pohled na plavidlo v jeho současném stavu,
 - veškeré další doklady nebo potvrzení požadované na základě zvláštních ustanovení, která se použijí podle typu plavidla na základě tohoto protokolu.
7. Platba poplatku se provádí na účet uvedený stálým tajemníkem (běžný účet vlády Šalamounových ostrovů č. 0260-002 u Centrální banky Šalamounových ostrovů v Honiaře).
8. Poplatky zahrnují všechny vnitrostátní a místní poplatky kromě přístavních poplatků, nákladů na služby a poplatků za překládku.
9. Stálý tajemník vydává majitelům plavidel nebo jejich zástupcům licence prostřednictvím delegace Komise, a to ve lhůtě 15 dní ode dne přijetí všech dokladů podle výše uvedeného bodu 6.
10. Pokud jsou úřady delegace Evropské komise v době podpisu licence zavřeny, je licence zaslána zástupci plavidla a její kopie se pošle na delegaci.
11. Licence se vydává pro konkrétní plavidlo a je nepřenosná.

12. Na žádost Evropského společenství a v případě prokázané vyšší moci se však licence plavidla může nahradit novou licenci pro jiné plavidlo, které má podobné charakteristiky jako nahrazené plavidlo, aniž by se platil nový licenční poplatek. Je-li celková registrovaná prostornost (GRT – gross registered tonnage) náhradního plavidla vyšší než GRT nahrazeného plavidla, rozdíl v poplatcích se doplatí *pro rata temporis*. Ve snaze stanovit, zda bude Společenství platit nějaké dodatečné platby v souladu čl. 2 odst. 3 protokolu, se při zohlednění množství úlovků plavidel Společenství bere v úvahu celkové množství úlovků obou příslušných plavidel.
13. Majitel plavidla, které má být nahrazeno, nebo jeho zástupce vrátí licenci, která má být zrušena, prostřednictvím delegace Evropského komise stálému tajemníkovi.
14. Nová licence nabude účinku den, kdy majitel plavidla vrátí zrušenou licenci stálému tajemníkovi. O převodu licence se uvedomí delegace Evropské komise na Šalamounových ostrovech.
15. Licence se musí stále nacházet na palubě, aniž by bylo dotčeno to, co je stanoveno v kapitole VII odst. 2 této přílohy.

ODDÍL 2

Licenční podmínky – poplatky a zálohy

1. Licence jsou platné jeden rok. Jsou obnovitelné. Obnovení licencí je podmíněno množstvím dostupných rybolovných práv stanovených v protokolu.
2. Poplatek se stanoví na 35 EUR za tunu ryb ulovených v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů.
3. Licence jsou vydány poté, co jsou na účet státní pokladny Šalamounových ostrovů č. 0260-002 u Centrální banky Šalamounových ostrovů v Honiaře zaplacený tyto paušální částky:
 - 13 000 EUR za plavidlo lovcí tuňáky košelkovými nevodý, což odpovídá poplatkům za 371 tun tuňáků a příbuzných druhů ryb ulovených za rok,
 - 3 000 EUR ročně za plavidlo lovcí při hladině na dlouhou lovnou šňůru, což odpovídá poplatkům za 80 tun tuňáků a příbuzných druhů ryb ulovených za rok.
4. Konečné vyúčtování poplatků za rybolovné období sestaví Komise Evropských společenství nejpozději do 30. června každého roku pro množství úlovků za předcházející rok a na základě prohlášení o úlovcích, které vypracuje každý majitel plavidla. Údaje potvrdí vědecké instituce odpovědné za ověřování údajů o úlovcích jako IRD (Institut de Recherche pour le Développement – Výzkumný ústav pro rozvoj), IEO (Instituto Español de Oceanografía – Španělský oceánografický institut) nebo IPIMAR (Instituto Português de Investigaçao Maritima – Portugalský institut pro mořský rybolov) v členských státech a sekretariát Tichomořského společenství (STS). Na základě tohoto potvrzeného vyúčtování o množství úlovků vypracuje Komise vyúčtování poplatků splatných pro každé období licence, přičemž bude vycházet z částky 35 EUR za tunu úlovků.
5. Toto vyúčtování sestavené Komisí se zároveň předá stálému tajemníkovi, který ho ověří a schválí.

Orgány Šalamounových ostrovů mohou vyslovit pochybnosti o vyúčtování do 30 dní od fakturace vyúčtování a v případě nesouhlasu mohou požádat o svolání smíšeného výboru.

Nejsou-li vneseny žádné námitky do 30 dnů po fakturaci vyúčtování, je vyúčtování považováno za schválené Šalamounovými ostrovy.
6. Závěrečné vyúčtování se zároveň neprodleně oznámí stálému tajemníkovi, delegaci Evropské komise, sekretariátu Tichomořského společenství (STS) a majitelům plavidel prostřednictvím jejich vnitrostátní správy.
7. Majitelé plavidel zaplatí všechny dodatečné platby příslušným orgánům Šalamounových ostrovů nejpozději do 45 dní po oznámení o potvrzení konečného vyúčtování na běžný účet vlády Šalamounových ostrovů č. 0260-002 u Centrální banky Šalamounových ostrovů v Honiaře.
8. Pokud je však částka konečného vyúčtování nižší než zaplacená záloha uvedená v bodě 3 tohoto oddílu, zůstatek se majiteli plavidla nevrací.

KAPITOLA II

RYBOLOVNÉ OBLASTI

1. Plavidla uvedená v článku 1 protokolu mají oprávnění k provozování rybolovných činností v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů s výjimkou okruhu třiceti námořních mil kolem hlavního souostroví (MGA – Main Group Archipelago) a kromě souostrovních a teritoriálních vod jiných souostroví. Ještě před vstupem v platnost stávající dohody poskytně stálý tajemník souřadnice vod A okolo MGA a ostatních souostroví (například vody B, vody C, vody D a vody E). Stálý tajemník sdělí Evropské komisi jakoukoli změnu týkající se uvedených uzavřených rybolovných oblastí nejméně dva měsíce před jejím uplatněním.
2. Rybolov není v žádném případě povolen v okruhu 3 námořních mil kolem zařízení na shromažďování ryb, jejichž poloha se udává prostřednictvím zeměpisných souřadnic.

KAPITOLA III

REŽIM HLÁŠENÍ O ÚLOVCÍCH

1. Pro účely této přílohy je doba trvání plavby plavidla Společenství definována takto:
 - buď jako doba mezi vplutím do rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů a jejím opuštěním,
 - nebo jako doba mezi vplutím do rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů a překládkou,
 - nebo jako doba mezi vplutím do rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů a vykládkou na Šalamounových ostrovech.
2. Všechna plavidla, která jsou oprávněna provádět rybolov v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů podle dohody, musejí sdělovat své úlovky stálému tajemníkovi v souladu s těmito postupy:
 - 2.1 Prohlášení zahrnují úlovky plavidel v průběhu každé plavby. Na konci každé plavby a vždy před tím, než plavidlo opustí rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů, jsou prohlášení elektronicky předána stálému tajemníkovi a jedna kopie se zašle Evropské komisi. Oba příjemci neprodleně elektronicky zašlou plavidlu potvrzení o příjmu a vzájemně si pošlou kopii.
 - 2.2 Originály prohlášení odeslaných elektronicky během ročního období platnosti licence ve smyslu odst. 2 oddílu 1 se na fyzickém nosiči předají stálému tajemníkovi do 45 dní po ukončení poslední plavby uskutečněné během uvedeného období. Kopie na fyzickém nosiči se zároveň předá Evropské komisi.
 - 2.3 Plavidla ohlašují své úlovky prostřednictvím formuláře odpovídajícího loďnímu deníku, jehož vzor se nachází v dodatku 2. Pokud jde o období, kdy se plavidlo nenacházelo v rybolovných oblastech Šalamounových ostrovů, je třeba do loďního deníku zanést poznámku „Mimo vylučnou hospodářskou oblast (VHO) Šalamounových ostrovů“.
 - 2.4 Formuláře se vyplní čitelně a podepisuje je velitel plavidla.
3. Pokud by ustanovení této kapitoly nebyla dodržena, Šalamounovy ostrovy si vyhrazují právo pozastavit dotyčnému plavidlu licenci do té doby, dokud nesplní náležitosti, a uvalit na majitele plavidla sankci, kterou stanoví právní předpisy Šalamounových ostrovů. O tomto postupu se uvědomí Evropská komise.

KAPITOLA IV

NAJÍMÁNÍ NÁMOŘNÍKŮ

1. Každé plavidlo Společenství provádějící rybolov podle této dohody najme nejméně 1 místního námořníka (občana Šalamounových ostrovů) jako člena posádky. Podmínky zaměstnání pro občana Šalamounových ostrovů musejí být v souladu s normami platnými v odvětví průmyslu na Šalamounových ostrovech.
2. V případě, že nemůže plavidlo Společenství zaměstnat jednoho občana Šalamounových ostrovů jako člena posádky, je majitel plavidla povinen zaplatit paušální částku rovnající se dvěma platům členů posádky během rybolovné sezóny v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů.

3. Výše uvedená částka se zaplatí na běžný účet vlády Šalamounových ostrovů č. 0260-002 u Centrální banky Šalamounových ostrovů v Honiaře.
4. Majitelé plavidel si svobodně vyberou námořníky, které najmou na svá plavidla, z námořníků uvedených na seznamu, který jim poskytne stálý tajemník.
5. Majitel plavidla nebo jeho zástupce sdělí stálému tajemníkovi jména místních námořníků, kteří byli najati na dotčené plavidlo, přičemž uvede i funkci, která byla dotčeným námořníkům přidělena v rámci posádky.
6. Prohlášení Mezinárodní organizace práce (MOP) o zásadách a základních právech při práci se plně vztahuje na námořníky najaté na plavidla Evropského společenství. Zvláště se to týká svobody sdružování a uznávání práva na kolektivní vyjednávání pracujících a odstranění diskriminace v zaměstnání a povolání.
7. Pracovní smlouvy místních námořníků, jejichž kopie je předána signatářům, se sepisují mezi zástupcem (zástupci) majitelů plavidel a námořníky a nebo jejich odbory nebo jejich zástupci ve spojení se stálým tajemníkem. Tyto smlouvy zaručí námořníkům výhody režimu sociálního zabezpečení, který se na ně vztahuje, včetně životního, úrazového a zdravotního pojištění.
8. Plat námořníků Šalamounových ostrovů zajišťují majitelé plavidel. Plat musí být stanoven před vydáním licencí, a to po vzájemné dohodě mezi majiteli plavidel nebo jejich zástupci a stálým tajemníkem. Platové podmínky místních námořníků nesmí být horší než platové podmínky posádek Šalamounových ostrovů, a v žádném případě horší, než stanovní normy MOP.
9. Každý námořník najatý plavidly Společenství se musí den před navrhovaným datem jeho nalodění představit veliteli stanoveného plavidla. Pokud se námořník k datu a hodině stanovené k nalodění nepředstaví, je majitel plavidla automaticky zproštěn závazku tohoto námořníka najmout.
10. V případě, že nejsou místní námořníci najati z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v předcházejícím bodě, jsou dotčení majitelé plavidel Společenství povinni zaplatit co nejdříve paušální částku (za rybolovný rok) rovnající se platům námořníků, kteří nebyli na plavidlo najati.
11. Tato částka bude použita na vzdělávání místních námořníků / rybářů a bude složena na běžný účet vlády Šalamounových ostrovů č. 0260-002 u Centrální banky Šalamounových ostrovů v Honiaře.

KAPITOLA V

TECHNICKÉ SPECIFIKACE

Plavidla Společenství musejí dodržovat opatření a doporučení přijatá sekretariátem Tichomořského společenství a členy „úmluvy z Palau“, pokud jde o rybolovná zařízení, jejich technické specifikace a všechna ostatní technická opatření týkající se rybolovných činností.

KAPITOLA VI

POZOROVATELÉ

1. V okamžiku podání žádosti o licenci zaplatí každé plavidlo Společenství částku 400 EUR na běžný účet vlády Šalamounových ostrovů č. 0260-002 u Centrální banky Šalamounových ostrovů v Honiaře, která je určena výhradně na program pozorování.
2. Plavidla, která jsou oprávněna provádět rybolov ve vodách Šalamounových ostrovů, přijmou na palubu pozorovatele stanovené orgánem Šalamounových ostrovů, a to za níže uvedených podmínek.
 - 2.1 Stálý tajemník každoročně stanoví rozsah programu pozorování na palubě podle počtu plavidel, která jsou oprávněna provádět rybolov ve vodách spadajících pod jurisdikci Šalamounových ostrovů, a podle stavu zdrojů, na které se uvedená plavidla zaměřují. Na základě počtu nebo procentuálního podílu plavidel na kategorii rybolovu stálý tajemník určí, která plavidla jsou povinna přijmout pozorovatele na palubu.
 - 2.2 Stálý tajemník sestaví seznam plavidel určených k nalodění pozorovatele a také seznam pozorovatelů stanovených k přijetí na palubu. Tyto seznamy se aktualizují. Evropské komisi jsou předány ihned po jejich sestavení, a poté každé tři měsíce, pokud došlo k jejich aktualizaci.

- 2.3 Stálý tajemník informuje dotčené majitele plavidel nebo jejich zástupce o svém záměru nalodit stanoveného pozorovatele na palubu plavidla v okamžiku vydání licence nebo nejpozději patnáct (15) dní před stanoveným datem nalodění pozorovatele, jehož jméno jim oznámí co nejdříve.
3. Stálý tajemník stanoví dobu přítomnosti pozorovatele na palubě, avšak obecně by tato doba neměla přesáhnout dobu nezbytně nutnou ke splnění úkolu pozorovatele. Stálý tajemník o tom informuje majitele plavidla nebo jeho zástupce při oznámení jména pozorovatele stanoveného k nalodění na příslušné plavidlo.
4. Podmínky nalodění pozorovatele jsou stanoveny společnou dohodou mezi majitelem plavidla nebo jeho zástupcem a stálým tajemníkem.
5. Do dvou týdnů a s desetidenním předběžným oznámením sdělí dotčení majitelé plavidel data a přístavy na Šalamounových ostrovech pro nalodění pozorovatelů na palubu.
6. Pokud je pozorovatel naloděn v zahraničí, náklady na přepravu hradí majitel plavidla. Pokud plavidlo, které má na palubě pozorovatele ze Šalamounových ostrovů, opustí vody Šalamounových ostrovů, musí být na náklady majitele plavidla přijata veškerá opatření k zajištění co možná nejrychlejšího navrácení pozorovatele na Šalamounovy ostrovy.
7. Pokud není pozorovatel přítomen v danou dobu na dohodnutém místě a nedostaví-li se tam ani šest hodin poté, je majitel plavidla automaticky zproštěn povinnosti vzít tohoto pozorovatele na palubu.
8. S pozorovatelem se na palubě jedná jako s důstojníkem. Plní tyto úkoly:
 - 8.1 sleduje rybolovné činnosti plavidel;
 - 8.2 ověřuje polohu plavidel provádějících rybolovné činnosti;
 - 8.3 odebírá biologické vzorky v rámci vědeckých programů;
 - 8.4 sestaví seznam používaných rybolovných zařízení;
 - 8.5 ověřuje údaje o úlovcích ve vodách Šalamounových ostrovů zaznamenané v lodním deníku;
 - 8.6 ověřuje procentuální podíl vedlejších úlovků a provádí odhad objemu prodejných ryb, koryšů a hlavonožců a mořských savců vrácených do moře;
 - 8.7 rádiem hlásí údaje o rybolovu, včetně množství hlavních a vedlejších úlovků na palubě.
9. Velitel přijme veškerá opatření, aby pozorovatelům zajistil fyzickou bezpečnost a pohodlí při plnění jejich úkolů.
10. V rámci možností je pozorovateli k plnění jeho úkolů poskytnuta veškerá pomoc. Velitel mu umožní přístup ke komunikačním zařízením nezbytným k plnění jeho úloh, k dokladům přímo souvisejícím s rybolovnými činnostmi plavidla, zejména včetně rybářského deníku a lodního deníku, a také do částí plavidla, které jsou nezbytné k usnadnění plnění jeho úkolů.
11. Při pobytu na palubě:
 - 11.1 pozorovatelé podniknou příslušné kroky, aby zajistili, že podmínky, za kterých jsou přijati na palubu, a jejich přítomnost na palubě plavidla neruší nebo neomezí rybolovné činnosti;
 - 11.2 pozorovatelé zacházejí s předměty a vybavením na palubě opatrně a respektují důvěrnost všech dokumentů dotyčného plavidla.
12. Na konci období pozorování a před opuštěním plavidla sepíše pozorovatel zprávu o činnosti, kterou předá stálému tajemníkovi a kopii zašle delegaci Evropské komise. Podepíše ji za přítomnosti velitele, který může doplnit nebo nechat doplnit poznámky, které považuje za důležité, a připojí i svůj podpis. Kopie zprávy se předají veliteli plavidla při vylovení pozorovatele.

13. Majitel plavidla zajistí na své náklady ubytování pozorovatelů za stejných podmínek, jaké mají důstojníci.
14. Plat a příspěvky na sociální zabezpečení pozorovatele platí vláda Šalamounových ostrovů.

KAPITOLA VII

IDENTIFIKACE PLAVIDEL A VYMÁHÁNÍ PRÁVA

1. Pro účely bezpečnosti rybolovu a bezpečnosti na moři se každé plavidlo označí a identifikuje v souladu se schválenou standardní specifikací Organizace pro výživu a zemědělství (FAO) pro značení a identifikaci rybářských plavidel.
2. Název plavidla se latinkou zřetelně vytiskne na přídi a zádi plavidla.
3. Každé plavidlo, které nezveřejní svůj název a rádiovou volací značku nebo signální znaky předepsaným způsobem, může být z důvodu dalšího vyšetřování eskortováno do přístavu na Šalamounových ostrovech.
4. Provozovatel plavidla zajistí stálé sledování mezinárodní tísňové a volací frekvence 2 182 kHz (HF) a/nebo mezinárodní bezpečnostní a volací frekvence 156,8 Mhz (Kanál 16, VHF-FM) ve snaze usnadnit komunikaci s orgány vlády FSM zodpovědnými za řízení rybolovu, dohled a prosazování předpisů.
5. Provozovatel plavidla zajistí, aby se na palubě vždy nacházela aktuální kopie Mezinárodního signálního kódu (INTERCO).

KAPITOLA VIII

KOMUNIKACE S HLÍDKOVÝMI PLAVIDLY ŠALAMOUNOVÝCH OSTROVŮ

Komunikace mezi oprávněnými plavidly s licencí a vládními hlídkovými plavidly probíhá za použití mezinárodních signálních kódů takto:

Mezinárodní signální kód — Význam:

- L Ihned zastavte
- SQ3 Zastavte nebo zpomalte, chci se nalodit na vaše plavidlo
- QN Přistavte vaše plavidlo na pravý bok našeho plavidla
- QN1 Přistavte vaše plavidlo na levý bok našeho plavidla
- TD2 Jste rybářské plavidlo?
- C Ano
- N Ne
- QR Nemůžeme přistavit naše plavidlo k vašemu plavidlu
- QP Přistavíme naše plavidlo k vašemu plavidlu.

KAPITOLA IX

SLEDOVÁNÍ

1. Evropské společenství aktualizuje seznam plavidel, kterým byla v souladu s ustanoveními tohoto protokolu vydána licence k rybolovu. Tento seznam je ihned po svém sestavení a následně po každé aktualizaci zaslán orgánům Šalamounových ostrovů pověřeným kontrolou rybolovu.
2. Plavidla Společenství mohou být do seznamu uvedeného v předchozím bodě zahrnuta po obdržení oznámení o úhradě zálohy uvedeně v bodě 3 oddíle 2 kapitole I této přílohy. V takovém případě lze stejnou kopii, kterou obdržel majitel plavidla, uchovávat na palubě místo licence k rybolovu do té doby, než mu je vydána licence.

3. *Vplutí do oblasti a vyplutí z oblasti*
 - 3.1 Plavidla Společenství oznámí stálému tajemníkovi nejméně 24 hodin předem svůj úmysl vplout do rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů nebo z ní vyplout. Jakmile plavidlo vpluje do rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů, informuje o tom stálého tajemníka faxem, e-mailem nebo rádiem.
 - 3.2 Při oznámení o vyplutí sdělí všechna plavidla rovněž svou polohu, objem a druhy úlovků na palubě. Tato sdělení se přednostně provádějí faxem a v případě plavidel, která nejsou faxem vybavena, e-mailem nebo rádiem.
 - 3.3 Plavidlo, které je přistiženo při rybolovu, aniž by informovalo výkonného ředitele, se považuje za plavidlo bez licence.
 - 3.4 Při vydání licence k rybolovu se rovněž sdělí čísla faxu, telefonu a e-mailová adresa.
4. *Kontrolní postupy*
 - 4.1 Velitelé plavidel Společenství, která provádějí rybolovné činnosti v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů, umožní a usnadní vstup na palubu a plnění úkolů všem úředníkům Šalamounových ostrovů pověřeným přezkoumáním a kontrolou rybolovných činností.
 - 4.2 Přítomnost těchto úředníků na palubě nepřekročí dobu nezbytnou ke splnění jejich úkolu.
 - 4.3 Po ukončení kontroly je veliteli plavidla vystaveno osvědčení.
5. *Zadržení rybolovného plavidla*
 - 5.1 Do 48 hodin informuje stálý tajemník delegaci Evropské komise o každém zadržení a sankcích uvalených na plavidlo Společenství v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů.
 - 5.2 Delegace Evropské komise současně obdrží krátkou zprávu o okolnostech a důvodech, které vedly k zadržení plavidla.
6. *Protokol o zadržení*
 - 6.1 Poté, co kontrolující úředník sepiše protokol, podepíše ho i velitel plavidla.
 - 6.2 Podpisem nejsou předurčena práva a způsob obhajoby, které může velitel uplatnit vůči protiprávnímu jednání, které mu je vytýkáno.
 - 6.3 Velitel dovede plavidlo do přístavu, který stanoví kontrolující úředník. V případech méně závažného protiprávního jednání může stálý tajemník povolit kontrolovanému plavidlu, aby nadále provádělo rybolovné činnosti.
7. *Konzultační schůzka v případě zadržení plavidla*
 - 7.1 Dříve, než se přijmou případná opatření týkající se velitele či posádky plavidla nebo se provedou jakékoli činnosti týkající se nákladu a zařízení, s výjimkou opatření sloužících k zajištění důkazu o domnělém protiprávním jednání, se do jednoho pracovního dne od obdržení výše uvedených informací a za případné účasti zástupce dotčeného členského státu koná konzultační schůzka delegace Evropské komise se stálým tajemníkem.
 - 7.2 Na schůzce si strany vzájemně vymění všechny užitečné dokumenty nebo všechny potřebné informace, které napomáhají objasnit okolnosti zjištěných skutečností. Majitel plavidla nebo jeho zástupce je informován o výsledku této schůzky a o všech opatřeních, které mohou vyplývat ze zatčení plavidla.
8. *Vyřešení zadržení*
 - 8.1 Před zahájením soudního řízení se pravděpodobné porušení zkusí vyřešit smírným narovnáním. Toto řízení se ukončí nejpozději čtyři pracovní dny po zatčení plavidla.
 - 8.2 V případě smírného narovnání se v souladu s právními předpisy Šalamounových ostrovů stanoví výše pokuty.

- 8.3 V případě, kdy záležitost nelze vyřešit smírným narovnáním a je nezbytné ji řešit před příslušným soudním orgánem, složí majitel plavidla na účet státní pokladny Šalamounových ostrovů č. 0260-002 u Centrální banky Šalamounových ostrovů v Honiaře bankovní záruku, která byla stanovena s ohledem na náklady vzniklé při zatčení plavidla, jakož i s ohledem na vyšší pokut a odškodnění, kterým podléhají osoby zodpovědné za protiprávní jednání.
- 8.4 Bankovní záruku nelze vrátit před ukončením soudního řízení. Je uvolněna, jakmile je řízení ukončeno bez vynesení rozsudku. V případě vynesení rozsudku s pokutou nižší, než je složená jistina, uvolní stálý tajemník, ministerstvo financí rovněž zbývající částku.
- 8.5 Plavidlo bude propuštěno a posádka bude moci opustit přístav:
- buď jakmile jsou splněny povinnosti vyplývající ze smírného narovnání,
 - nebo jakmile je složena bankovní záruka stanovená ve výše uvedeném bodě 8, podbodu 3 a je přijata stálým tajemníkem v očekávání ukončení soudního řízení.
9. *Překládky*
- 9.1 Plavidla Společenství, která si přejí provést překládku úlovků ve vodách Šalamounových ostrovů, ji provedou ve stanovených přístavech Šalamounových ostrovů.
- 9.2 Majitelé těchto plavidel musí stálému tajemníkovi oznámit nejméně 48 hodin předem tyto informace:
- název rybářských plavidel, která mají provést překládku,
 - název nákladního přepravce,
 - hmotnost podle druhů, které budou překládány,
 - den překládky.
- 9.3 Překládka se považuje za vyplutí z rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů. Plavidla tedy musí předat stálému tajemníkovi hlášení o úlovcích a oznámit svůj úmysl buď pokračovat v rybolovu, nebo opustit rybolovnou oblast Šalamounových ostrovů.
- 9.4 Všechny překládky úlovků, o kterých se výše uvedené body nezmiňují, jsou v rybolovné oblasti Šalamounových ostrovů zakázány. Na každou osobu jednající v rozporu s těmito ustanoveními se vztahují sankce podle právních předpisů platných na Šalamounových ostrovech.
10. Velitelé plavidel Společenství, kteří se účastní vykládky nebo překládky v přístavu na Šalamounových ostrovech, umožní a usnadní kontrolu operací ze strany kontrolorů Šalamounových ostrovů. Na konci každého přezkoumání a každé kontroly je veliteli plavidla vystaveno osvědčení.

Dodatky

1. Formulář žádosti o licenci.
 2. Lodní deník.
-

Dodatek 1

DOHODA MEZI ES A ŠALAMOUNOVÝMI OSTROVY O RYBOLOVU
ŽÁDOST O REGISTRACI A POVOLENÍ
Stálému tajemníkovi
MINISTERSTVA RYBOLOVU A MOŘSKÝCH ZDROJŮ ŠALAMOUNOVÝCH OSTROVŮ

POKYNY:

- **Žadatel MUSÍ žádost podepsat a datovat, jinak je žádost neplatná.**
- Adresou se rozumí úplná poštovní adresa.
- Hodící se zřetelně zaškrtněte .
- Všechny jednotky se vyjadřují v metrickém systému; pokud se používá jiný systém, upřesněte specifické jednotky.
- Přiložte aktuální barevnou fotografii plavidla z boku, pro které se žádá o licenci, o rozměrech 6 × 8 palců, ukazující název plavidla a jeho registrační číslo.
- Přiložte kopii regionálního rejstříku agentury Forum Fishery Agency (FFA) a kopii osvědčení systému sledování plavidel (VMS).

Bylo-li plavidlo registrováno i v minulosti, uveďte:

Bývalý název plavidla _____
 Bývalé registrační číslo _____
 Bývalou mezinárodní rádiovou volací značku _____

Regionální požadavky:

Registrační číslo FFA _____
 Registrační číslo FFA VMS _____
 Typ automatického indikátoru polohy _____

Identifikace plavidla:

Název plavidla _____

Typ plavidla: (hodící se zaškrtněte)

Plavidlo lovící košelkovými nevodami Nákladní rybářské plavidlo / Průzkumné plavidlo
 Plavidlo lovící na dlouhou lovnou šňůru chladiřské plavidlo Jiné _____
 Plavidlo lovící pruty a lovnými šňůrami Zásobující plavidlo **Upřesněte**
 Plavidlo lovící košelkovými nevodami ve skupině

Země registrace _____

Země vydání registračního čísla _____

Mezinárodní rádiová volací značka _____

Majitel plavidla:

Jméno _____
 Adresa _____

Provozovatel / pronajímatel plavidla:

Jméno _____
 Adresa _____

Velitel plavidla:

Jméno _____
 Adresa _____

Velitel rybolovu:

Jméno _____
 Adresa _____

Provozní základna (základny):

Přístav 1/Země _____
 Přístav 2/Země _____
 Přístav 3/Země _____
 Vlajka / stát povolené rybolovné oblasti _____

Údaje o povolení: Zvolte dobu trvání povolení a uveďte požadované datum začátku platnosti.

1 rok _____
 6 měsíců _____
 3 měsíce _____
 Jiné (uveďte jaké): _____

Údaje o plavidlu:

Materiál trupu plavidla: Ocel Dřevo Skelný laminát Jiný, uveďte jaký _____
 Rok výroby _____ Hrubá prostornost _____
 Místo výroby _____ Celková délka _____
 Počet členů posádky _____ Výkon hlavního motoru (uveďte jednotky) _____ Objem nosnosti paliva (v kilolitrech) _____

Denní mrazírenská kapacita (hodící se zaškrtněte, i více možností):

Způsob		Kapacita (metrické tuny/den)	Teplota (°C)
Slaný nálev (NaCl)	BR ☐	_____	_____
Slaný nálev (CaCl)	CB ☐	_____	_____
Vzduch (závan)	BF ☐	_____	_____
Vzduch (víry)	RC ☐	_____	_____
Jiné, uveďte jaké _____		_____	_____

Skladovací kapacita (hodící se zaškrtněte, i více možností):

Způsob		Kapacita (metry krychlové)	Teplota (°C)
Led	IC ☐	_____	_____
Chlazená mořská voda	RW ☐	_____	_____
Slaný nálev (NaCl)	BR ☐	_____	_____
Slaný nálev (CaCl)	CB ☐	_____	_____
Vzduch (víry)	RC ☐	_____	_____
Jiné, uveďte jaké _____		_____	_____

Dále vyplňte A, B, C nebo D.

A. Plavidla lovící košelkovými nevody:

Registrační číslo vrtulníku _____	Délka sítě (v metrech) _____
Typ vrtulníku _____	Hloubka sítě (v metrech) _____
Podpůrné plavidlo:	
Název 1 _____	Typ 1 _____
Název 2 _____	Typ 2 _____
Název 3 _____	Typ 3 _____

B. Plavidla lovící pruty a lovnými šňůrami:

Počet automatických rybářských prutů (pokud žádné, uveďte 0) _____	
Skladování návnady (hodící se zaškrtněte, i více možností)	
Způsob cirkulace (hodící se škrtněte)	Kapacita (v metrech krychlových)
Přirozená NN ☐	_____
Cirkulace CR ☐	_____
Chlazená RC ☐	_____

C. Plavidla lovící na dlouhou lovnou šňůru:

Průměrný počet košů _____	Délka hlavní šňůry v km _____
Průměrný počet háčků na koš _____	
Materiál hlavní šňůry _____	

D. Podpůrná plavidla:

Činnosti (hodící se zaškrtněte, i více možností)	
Chladírenské plavidlo ☐	Průzkumný člun ☐
Kotevní člun ☐	Zásobovací / mateřské plavidlo ☐
Jiné, uveďte jaké _____	
Podporované rybářské plavidlo _____	

Prohlašuji, že výše uvedené informace jsou úplné a pravdivé. Beru na vědomí, že jsem povinen neprodleně oznámit jakoukoli změnu výše uvedených informací, a dále беру на vědomí, že nedodržení této povinnosti může ovlivnit dobré postavení v regionálním rejstříku FFA. Tato žádost se zaeviduje na základě:

Název dohody _____

Datum vstupu dohody v platnost _____

Žadatel:

Uveďte, zda jde o majitele, pronajímatele či zástupce _____

Telefon: _____

Jméno žadatele: _____

Fax: _____

Adresa: _____

E-mail: _____

Podpis: _____

Datum: _____

Dodatek 2a

REV: SPC/FFA DEC 1996

LODNÍ DENÍK PRAVIDLA LOVÍČÍHO POŠELKOVÝMI NEVODY V JIŽNÍM TICHOMOŘÍ

Strana _____ ze dne _____

Název plavidla										Číslo (čísla) povolení k rybolovu nebo licence k rybolovu						Rok																								
Název rybářské společnosti										Číslo podle místního registru FFA						Přístav vykládky																								
Země registrace										Typ automatického lokálního komunikátoru schváleného FFA (ano/ne)?						Datum a čas návratu do přístavu																								
Registrační číslo v zemi registrace										Mezinárodní rádiová volací značka						Počet ryb na palubě na začátku výpravy																								
Měsíc	Den	Kód činnosti	01:00 UTC nebo stanovená poloha		Přířizovací kód výcviku	Stanovený čas začátku	Ponechaný úlovek				Výřazení																													
			Zeměpisná šířka DDMM.MMMM	SJ			Zeměpisná délka DDMM.MMMM	VZ	Tuňák pruhovaný	Tuňák žlutoploutvý	Tuňák velkooký hmotnost	Jiné druhy Název Hmotnost	Celkový počet	Název	Hmotnost	Kód	Název	Číslo	Hmotnost																					
<p>Kódy činnosti Záznam všech výlovů V případě žádného výlovu během dne zaznamenejte hlavní činnost dne</p> <ol style="list-style-type: none"> Rybolov Průzkum Přeprava Žadný rybolov – porucha Žadný rybolov – špatně počasí V přístavu – upřesněte Čištění sítě <p>Přířizovací kódy výcviku</p> <ol style="list-style-type: none"> Neřířazené Krmení na návadu Volně plovoucí kmen, úlomky nebo mrtvé zvíře Volně plovoucí vor, řad či payao Zakotvený vor, řad či payao Živá velryba Živý žralok Jiné <p>Výřizovací kódy pro tuňáka</p> <ol style="list-style-type: none"> Příliš malé ryby Poskožené ryby Plně naložené plavidlo Jiný důvod <p>Celkem na straně Celkem za výpravu</p>																																								
<p>Výkladky do konzervárny, chladičického skladu, na dopravní či jiné plavidlo</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Datum začátku</th> <th>Datum ukončení</th> <th>Konzervárna nebo plavidlo a místo určení</th> <th>Mezinárodní rádiová volací značka</th> <th>Tuňák pruhovaný</th> <th>Tuňák žlutoploutvý</th> <th>Tuňák velkooký</th> <th>Různé úlovky</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>																									Datum začátku	Datum ukončení	Konzervárna nebo plavidlo a místo určení	Mezinárodní rádiová volací značka	Tuňák pruhovaný	Tuňák žlutoploutvý	Tuňák velkooký	Různé úlovky								
Datum začátku	Datum ukončení	Konzervárna nebo plavidlo a místo určení	Mezinárodní rádiová volací značka	Tuňák pruhovaný	Tuňák žlutoploutvý	Tuňák velkooký	Různé úlovky																																	
Jméno velitele										Podpis velitele										Datum																				

Návod na opačné straně

Dodatek 2b

REV: SPC/FFA DEC 1996 REGIONÁLNÍ LODNÍ DENÍK PLOVIDLA LOVÍCÍHO NA DLOUHOU LOVNOU ŠŤŮRU V JIŽNÍM TICHOMOŘÍ Strana _____ ze dne _____

Název plavidla		Povolení pro rybolov nebo číslo licence (Licenci)		Rok								
Název rybnícké společnosti		Číslo dle místního registru FFA		Datum a čas vyplutí								
Země registrace		Typ automatického lokálního komunikátoru schváleného FFA (ano/ne)?		Datum a čas návratu do přístavu								
Registrační číslo v zemi registrace		Mezinárodní rádiová volací značka		Počet háčků mezi plováky								
Měsíc	Den	Kód činnosti	01:00 UTC nebo stanovená poloha		Počet háčků							
			Zeměpisná šířka DDDMM	Zeměpisná délka DDDMM								
Měsíc	Den	Kód činnosti	Stanovený čas začátku	Tuňák křídlatý počet vyřazených kg na palubě počet na palubě	Tuňák velkooký počet vyřazených kg na palubě počet na palubě	Tuňák žlutoploutvý počet vyřazených kg na palubě počet na palubě	Žralok kg na palubě počet na palubě	Marlin pruhovaný kg na palubě počet na palubě	Marlin modrý kg na palubě počet na palubě	Marlin černý kg na palubě počet na palubě	Mečoun obecný kg na palubě počet na palubě	Jiné druhy kg na palubě počet na palubě Název
Kódy činnosti 1. Rybolov 2. Den na moři bez lovu nebo přepravy 3. Přeprava 4. V přístavu – uprštěné						Celkem na straně Celkem za výpravu		Datum				
Jméno velitele						Podpis velitele		Datum				

Návod na opačné straně

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/24/ES

ze dne 15. března 2006

o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (1),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (2),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (3) vyžaduje, aby členské státy chránily práva a svobody fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, a zejména jejich právo na soukromí, aby byl zajištěn volný pohyb osobních údajů ve Společenství.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (4) převedla zásady stanovené ve směrnici 95/46/ES do zvláštních pravidel pro odvětví elektronických komunikací.
- (3) Články 5, 6 a 9 směrnice 2002/58/ES stanoví pravidla zpracovávání provozních a lokalizačních údajů vytvářených při používání služeb elektronických komunikací prováděné poskytovateli sítí a služeb. Jakmile již nejsou

potřebné pro přenos sdělení, musí být takové údaje vymazány nebo anonymizovány, s výjimkou údajů potřebných pro účtování nebo stanovení plateb za propojení. V případě souhlasu lze určité údaje zpracovávat i pro marketingové účely a pro poskytování služeb s přidanou hodnotou.

- (4) Ustanovení čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58/ES stanoví podmínky, za nichž mohou členské státy omezit rozsah práv a povinností uvedených v článku 5, článku 6, čl. 8 odst. 1, 2, 3 a 4 a článku 9 uvedené směrnice. Každé takové omezení musí být v demokratické společnosti nezbytné, přiměřené a úměrné pro určitý účel veřejného pořádku, tj. zajištění národní bezpečnosti (čti bezpečnosti státu), obrany, veřejné bezpečnosti nebo pro předcházení, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů nebo neoprávněného použití elektronických komunikačních systémů.
- (5) Několik členských států přijalo právní předpisy, které stanoví poskytovatelům služeb povinnost uchovávat údaje pro účely předcházení, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů. Tyto vnitrostátní předpisy se značně liší.
- (6) Právní a technické odlišnosti mezi vnitrostátními předpisy o uchovávání údajů pro účely předcházení, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů představují překážku na vnitřním trhu elektronických komunikací, protože poskytovatelé služeb čelí různým požadavkům ohledně druhů provozních a lokalizačních údajů, které se mají uchovávat, a podmínek a lhůt uchovávání.
- (7) Závěry zasedání Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 19. prosince 2002 zdůrazňují, že v důsledku značného růstu možností poskytovaných elektronickými komunikacemi jsou údaje o použití elektronických komunikací mimořádně důležité a představují cenný nástroj pro předcházení, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů, a zejména organizované trestné činnosti.
- (8) Prohlášení o boji proti terorismu přijaté Evropskou radou dne 25. března 2004 uložilo Radě prověřit opatření, která by pro poskytovatele služeb stanovila pravidla uchovávání provozních údajů o komunikaci.

(1) Stanovisko ze dne 19. ledna 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(2) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. února 2006.

(3) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(4) Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

- (9) Podle článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo na respektování svého soukromého života a korespondence. Státní orgány mohou do výkonu tohoto práva zasahovat pouze v souladu se zákonem a pokud je to v demokratické společnosti nezbytné mimo jiné v zájmu národní bezpečnosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům nebo zločinnosti nebo pro ochranu práv a svobod jiných. Jelikož se uchování údajů osvědčilo jako nezbytný a účinný vyšetřovací nástroj prosazování práva v několika členských státech, a to zejména v závažných případech, jako jsou organizovaná trestná činnost a terorismus, je nutné zajistit zpřístupnění uchovávaných údajů orgánům činným v trestním řízení po určitou dobu a za podmínek stanovených v této směrnici. Přijetí nástroje pro uchování údajů slučitelného s požadavky článku 8 uvedené úmluvy je proto nezbytným opatřením.
- (10) Dne 13. července 2005 Rada ve svém prohlášení odsuzujícím teroristické útoky v Londýně opětovně potvrdila potřebu co nejrychlejšího přijetí společných opatření o uchování telekomunikačních údajů.
- (11) Vzhledem k významu provozních a lokalizačních údajů pro vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činnů, jak názorně dosvědčují výzkum i praktické zkušenosti několika členských států, je nutné na evropské úrovni zajistit, aby se po určitou dobu a za podmínek stanovených v této směrnici uchovávaly údaje vytvářené a zpracovávané poskytovateli veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí při poskytování komunikačních služeb.
- (12) Ustanovení čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58/ES se nadále vztahuje na údaje, včetně údajů souvisejících s neúspěšnými pokusy o volání, jejichž uchování není konkrétně vyžadováno podle této směrnice, a proto leží mimo oblast její působnosti, a na uchování pro jiné účely včetně soudních, než na které se vztahuje tato směrnice.
- (13) Tato směrnice se týká pouze údajů vytvářených nebo zpracovávaných v důsledku sdělení nebo komunikační služby a nevztahuje se na údaje, které jsou obsahem sdělovaných informací. Údaje by se měly uchovávat tak, aby se neuchovávaly více než jednou. Údaji vytvářenými nebo zpracovávanými při poskytování dotčených komunikačních služeb se rozumí údaje, které jsou přístupné. Zejména pokud jde o uchování údajů souvisejících s internetovou elektronickou poštou a internetovou telefonii, může se povinnost uchovávat údaje vztahovat pouze na údaje z vlastních služeb poskytovatelů nebo poskytovatelů sítí.
- (14) Technologie elektronických komunikací se rychle mění a vývoji podléhají i oprávněné požadavky příslušných orgánů. Pro účely poradenství a podpory sdílení zkušeností ohledně osvědčených postupů v těchto otázkách zamýšlí Komise vytvořit skupinu složenou z donucovacích orgánů členských států, sdružení z odvětví elektronických komunikací, zástupců Evropského parlamentu a orgánů na ochranu údajů včetně evropského inspektora ochrany údajů.
- (15) Na údaje uchovávané podle této směrnice se plně vztahují směrnice 95/46/ES a směrnice 2002/58/ES. Podle čl. 30 odst. 1 písm. c) směrnice 95/46/ES se vyžaduje konzultace s Pracovní skupinou pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou podle článku 29 uvedené směrnice.
- (16) Na údaje uchovávané ve smyslu této směrnice se plně vztahují povinnosti uložené poskytovatelům služeb, které se týkají opatření pro zajištění kvality údajů podle článku 6 směrnice 95/46/ES, jakož i jejich povinnosti ohledně opatření pro zajištění důvěrné povahy a bezpečnosti zpracování údajů podle článků 16 a 17 uvedené směrnice.
- (17) Je nezbytné, aby členské státy přijaly právní úpravu pro zajištění toho, že se údaje uchovávané podle této směrnice budou poskytovat příslušným vnitrostátním orgánům pouze v souladu s vnitrostátními právními předpisy a při plném respektování základních práv dotčených osob.
- (18) V této souvislosti ukládá článek 24 směrnice 95/46/ES členským státům povinnost stanovit sankce za porušení předpisů přijatých na základě uvedené směrnice. Ustanovení čl. 15 odst. 2 směrnice 2002/58/ES stanoví stejný požadavek ve vztahu k vnitrostátním předpisům přijatým podle směrnice 2002/58/ES. Rámcové rozhodnutí Rady 2005/222/SVV ze dne 24. února 2005 o útocích proti informačním systémům⁽¹⁾ stanoví, že úmyslný protiprávní přístup k informačním systémům, včetně přístupu k údajům v nich uchovávaným, má být trestným činem.
- (19) Právo kohokoli, kdo byl poškozen neoprávněným zpracováním nebo jinou činností neslučitelnou s vnitrostátními předpisy přijatými k provedení směrnice 95/46/ES, na náhradu škody podle článku 23 uvedené směrnice se týká rovněž neoprávněného zpracování osobních údajů podle této směrnice.

(1) Úř. věst. L 69, 16.3.2005, s. 67.

- (20) Úmluva Rady Evropy o počítačové trestné činnosti z roku 2001 a Úmluva Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat z roku 1981 se rovněž vztahují na údaje uchovávané ve smyslu této směrnice.
- (21) Jelikož cílů této směrnice, totiž harmonizace povinností poskytovatelů uchovávat určité údaje a zajistit jejich dostupnost pro účely vyšetřování, odhalování a stíhání závažných trestných činů, jak jsou vymezeny každým členským státem v jeho vnitrostátních právních předpisech, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich z důvodu rozsahu a účinků této směrnice může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proportionalita stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (22) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Tato směrnice spolu se směrnicí 2002/58/ES usiluje o zajištění plného dodržování základních práv občanů na respektování soukromého života a komunikace a na ochranu jejich osobních údajů, jak je stanoví články 7 a 8 Listiny.
- (23) Vzhledem k tomu, že povinnosti poskytovatelů služeb elektronických komunikací by měly být přiměřené, požaduje tato směrnice, aby uchovávali pouze takové údaje, které jsou vytvářeny nebo zpracovávány při poskytování jejich komunikačních služeb. Pokud takové údaje nejsou těmito poskytovateli vytvářeny nebo zpracovávány, neexistuje ani žádná povinnost jejich uchování. Záměrem této směrnice není harmonizace technologie uchování údajů, jejíž volba je věcí řešenou na vnitrostátní úrovni.
- (24) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (25) Touto směrnicí není dotčena pravomoc členských států přijmout legislativní opatření týkající se práva na přístup k údajům a na jejich využívání vnitrostátními orgány určenými členskými státy. Otázky přístupu k údajům uchovávaným podle této směrnice vnitrostátními orgány pro výkon činností, jak jsou uvedeny v čl. 3 odst. 2 první odrážce směrnice 95/46/ES, nespádají do oblasti působnosti práva Společenství. Mohou být však předmětem vnitrostátních právních předpisů nebo opatření podle hlavy VI

Smlouvy o Evropské unii. Takové právní předpisy nebo opatření musí plně respektovat práva vycházející ze společných ústavních tradic členských států a zaručená Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Podle článku 8 uvedené úmluvy, jak jej vykládá Evropský soud pro lidská práva, musí být zásah do výkonu práva na soukromí ze strany státních orgánů v souladu s požadavkem na nezbytnost a přiměřenost, a musí tak sloužit konkrétním, výslovným a oprávněným účelům a být prováděno způsobem, který je přiměřený, relevantní a ne nepřiměřený, pokud jde o účel zásahu,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Účelem této směrnice je harmonizovat předpisy členských států týkající se povinnosti poskytovatelů veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí, pokud jde o uchování některých údajů jimi vytvořených nebo zpracovaných, s cílem zajistit dostupnost těchto údajů pro účely vyšetřování, odhalování a stíhání závažných trestných činů, jak jsou vymezeny každým členským státem v jeho vnitrostátních právních předpisech.
2. Tato směrnice se vztahuje na provozní a lokalizační údaje o právnických i fyzických osobách a na související údaje, které jsou nezbytné k identifikaci účastníka nebo registrovaného uživatele. Nevztahuje se na obsah elektronických sdělení ani na informace vyžadované při použití sítě elektronických komunikací.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se použijí definice stanovené směrnicí 95/46/ES, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámčová směrnice)⁽²⁾ a směrnicí 2002/58/ES.
2. Pro účely této směrnice se rozumí:
 - a) „údaji“ provozní údaje a lokalizační údaje a související údaje nezbytné k identifikaci účastníka nebo uživatele;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

- b) „uživatel“ jakákoli právnická nebo fyzická osoba používající veřejně dostupnou službu elektronických komunikací pro soukromé či obchodní účely, přičemž nemusí být nutně účastníkem této služby;
- c) „telefonní službou“ volání (včetně hlasové služby, hlasové schránky a konferencí a datová volání), doplňkové služby (včetně přeložení a přesměrování volání) a služby zasilání zpráv a multimediálních zpráv (včetně služby zasilání krátkých textových zpráv, pokročilé služby zasilání zpráv a služby multimediálních zpráv);
- d) „označením uživatele“ jedinečný identifikační kód přidělený osobám, když se stanou účastníkem nebo registrovaným uživatelem služby připojení k internetu nebo internetové komunikační služby;
- e) „označením buňky“ totožnost buňky, ze které volání prostřednictvím mobilní telefonie pochází nebo u které bylo ukončeno;
- f) „neúspěšným pokusem o volání“ komunikace, během které bylo telefonní volání úspěšně spojeno, ale zůstalo bez odezvy nebo došlo k zásahu správce sítě.

Článek 3

Povinnost uchovávat údaje

1. Odchylně od článků 5, 6 a 9 směrnice 2002/58/ES přijmou členské státy opatření pro zajištění toho, že jsou v souladu s touto směrnicí uchovávány údaje uvedené v jejím článku 5, pokud jsou tyto údaje vytvářeny nebo zpracovávány poskytovateli veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí v jejich jurisdikci při poskytování dotčených komunikačních služeb.

2. Povinnost uchovávat údaje stanovená v odstavci 1 zahrnuje uchování údajů uvedených v článku 5 týkajících se neúspěšných pokusů o volání, pokud jsou takové údaje vytvářeny nebo zpracovávány a uchovávány (pokud jde o údaje o telefonii) či zaznamenávány (pokud jde o internetové údaje) poskytovateli veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí v jurisdikci dotyčného členského státu při poskytování dotčených komunikačních služeb. Tato směrnice nepožaduje uchování údajů týkajících se nespojených volání.

Článek 4

Přístup k údajům

Členské státy přijmou opatření pro zajištění toho, že údaje uchovávané v souladu s touto směrnicí jsou poskytovány pouze příslušným vnitrostátním orgánům v konkrétních případech a v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Postupy pro

získání přístupu k uchovávaným údajům v souladu s požadavky nezbytnosti a přiměřenosti a podmínky, jež mají být za tím účelem splněny, stanoví jednotlivé členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech, s výhradou příslušných ustanovení práva Evropské unie nebo mezinárodního práva veřejného, zejména Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jak ji vykládá Evropský soud pro lidská práva.

Článek 5

Kategorie uchovávaných údajů

1. Členské státy zajistí uchování těchto kategorií údajů v souladu s touto směrnicí:

a) údaje potřebné k dohledání a identifikaci zdroje sdělení:

1. pokud jde o telefonii provozovanou v rámci pevné sítě a v rámci mobilní sítě:

i) telefonní číslo volajícího,

ii) jméno a adresa účastníka nebo registrovaného uživatele;

2. pokud jde o připojení k internetu, internetovou elektronickou poštu a internetovou telefonii:

i) přidělená označení uživatele,

ii) označení uživatele nebo telefonní číslo, přidělované všem sdělením vstupujícím do veřejné telefonní sítě,

iii) jméno a adresa účastníka nebo registrovaného uživatele, jemuž byla v době komunikace přidělena adresa internetového protokolu (IP), označení uživatele nebo telefonní číslo;

b) údaje potřebné k identifikaci adresáta sdělení:

1. pokud jde o telefonii provozovanou v rámci pevné sítě a v rámci mobilní sítě:

i) vytočené číslo nebo vytočená čísla (volané telefonní číslo nebo volaná telefonní čísla) a v případech doplňkových služeb, jako např. přeložení nebo přesměrování volání, číslo nebo čísla, na která bylo volání přesměrováno,

ii) jména a adresy účastníků nebo registrovaných uživatelů;

2. pokud jde o internetovou elektronickou poštu a internetovou telefonii:
- i) označení uživatele nebo telefonní číslo zamýšlených příjemců volání prostřednictvím internetové telefonie,
 - ii) jména a adresy účastníků nebo registrovaných uživatelů a označení uživatele, který je zamýšleným příjemcem sdělení;
- c) údaje potřebné ke zjištění data, času a doby trvání komunikace:
1. pokud jde o telefonii provozovanou v rámci pevné sítě a v rámci mobilní sítě, datum a čas zahájení a ukončení komunikace;
 2. pokud jde o připojení k internetu, internetovou elektronickou poštu a internetovou telefonii:
 - i) datum a čas přihlášení a odhlášení služby připojení k internetu s ohledem na konkrétní časové pásmo, včetně IP adresy, ať dynamické, nebo statické, kterou komunikaci přidělil poskytovatel služby připojení k internetu, a označení uživatele účastníka nebo registrovaného uživatele,
 - ii) datum a čas přihlášení a odhlášení služby internetové elektronické pošty nebo služby internetové telefonie s ohledem na konkrétní časové pásmo;
- d) údaje potřebné k určení typu sdělení:
1. pokud jde o telefonii provozovanou v rámci pevné sítě a v rámci mobilní sítě: použitá telefonní služba;
 2. pokud jde o internetovou elektronickou poštu a internetovou telefonii: použitá internetová služba;
- e) údaje potřebné k identifikaci komunikačního vybavení uživatelů nebo jejich údajného komunikačního vybavení:
1. pokud jde o telefonii provozovanou v rámci pevné sítě, telefonní čísla volajícího a volaného;
 2. pokud jde o telefonii provozovanou v rámci mobilní sítě:
 - i) telefonní čísla volajícího a volaného,
 - ii) mezinárodní identifikace mobilního účastníka (IMSI) volajícího,
 - iii) mezinárodní identifikace mobilní výbavy (IMEI) volajícího,
- iv) IMSI volaného,
 - v) IMEI volaného,
 - vi) v případě předplacených anonymních služeb datum a čas počáteční aktivace služby a označení místa (označení buňky), z něž byla aktivace služby provedena;
3. pokud jde o připojení k internetu, internetovou elektronickou poštu a internetovou telefonii:
- i) telefonní číslo volajícího pro telefonické připojení k síti (dial-up),
 - ii) digitální účastnická přípojka (DSL) nebo jiný koncový bod původce komunikace;
- f) údaje potřebné ke zjištění polohy mobilního komunikačního zařízení:
1. označení místa (označení buňky) na začátku komunikace;
 2. údaje určující odkazem na označení místa (označení buňky) zeměpisnou polohu buněk během doby, po kterou se uchovávají komunikační údaje.
2. Podle této směrnice nesmí být uchovávány údaje odhalující obsah sdělení.

Článek 6

Doba uchovávání

Členské státy zajistí, aby se kategorie údajů uvedené v článku 5 uchovávaly po dobu nejméně šesti měsíců a nejvýše dvou let ode dne komunikace.

Článek 7

Ochrana a bezpečnost údajů

Aniž jsou dotčeny předpisy přijaté na základě směrnice 95/46/ES a směrnice 2002/58/ES, členské státy zajistí, aby poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí dodržovali alespoň tyto zásady bezpečnosti údajů, pokud jde o údaje uchovávané v souladu s touto směrnicí:

- a) uchovávané údaje mají stejnou kvalitu a podléhají stejnému zabezpečení a ochraně jako údaje na síti;

- b) na údaje se vztahují vhodná technická a organizační opatření k ochraně údajů před náhodným nebo neoprávněným zničením, náhodnou ztrátou či pozměněním nebo nepovoleným nebo neoprávněným uchováním, zpracováním, přístupem nebo zveřejněním;
- c) údaje podléhají příslušným technickým a organizačním opatřením pro zajištění toho, aby k nim mohly přistupovat pouze zvláště zmocněné osoby,
- a
- d) na konci doby uchovávání údajů se všechny tyto údaje zničí, a to vyjma údajů, k nimž bylo přistoupeno a byly zajištěny.

Článek 8

Způsob uchovávání údajů

Členské státy zajistí, aby se údaje uvedené v článku 5 uchovávaly podle této směrnice tak, aby mohly být spolu s jinými potřebnými informacemi, jež s těmito údaji souvisí, předány příslušným orgánům na jejich žádost bezodkladně.

Článek 9

Orgán dozoru

- Každý členský stát určí jeden nebo více orgánů veřejné moci na svém území dohledem nad dodržováním předpisů přijatých členskými státy na základě článku 7, pokud jde o zabezpečení uchovávaných údajů. Tyto orgány mohou být totožné s orgány uvedenými v článku 28 směrnice 95/46/ES.
- Orgány uvedené v odstavci 1 jednájí při dohledu podle uvedeného odstavce zcela nezávisle.

Článek 10

Statistika

- Členské státy zajistí, aby Komise dostávala jednou ročně statistiky o uchovávání údajů vytvořených nebo zpracovaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí. Statistika zahrne:

- případy, kdy byly příslušným orgánům poskytnuty informace v souladu s použitelnými vnitrostátními právními předpisy,
- čas, který uplynul ode dne uchování údajů do dne, kdy příslušný orgán požádal o předání údajů,

- případy, kdy nebylo možné žádosti o poskytnutí údajů vyhovět.

- Tyto statistiky neobsahují osobní údaje.

Článek 11

Změna směrnice 2002/58/ES

Ve směrnici 2002/58/ES se v článku 15 vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Odstavec 1 se nevztahuje na údaje, které se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí (*) mají uchovávat pro účely stanovené v čl. 1 odst. 1 uvedené směrnice.

(*) Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 54.“

Článek 12

Budoucí opatření

- Členský stát, který se nachází ve zvláštní situaci ospravedlňující prodloužení maximální doby uchovávání uvedené v článku 6 o omezenou dobu, může přijmout nezbytná opatření. Členský stát neprodleně oznámí Komisi a dá na vědomí ostatním členským státům opatření přijatá na základě tohoto článku a uvede důvody pro jejich přijetí.
- Komise do šesti měsíců od oznámení podle odstavce 1 dotyčná vnitrostátní opatření schválí nebo zamítne poté, co přezkoumá, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a zda nepředstavují překážku fungování vnitřního trhu. Nerozhodne-li Komise v této lhůtě, považují se vnitrostátní opatření za schválená.
- Pokud jsou podle odstavce 2 vnitrostátní opatření členského státu odchylná od této směrnice schválena, může Komise zvážit navržené změny této směrnice.

Článek 13

Opravné prostředky, odpovědnost a sankce

- Každý členský stát přijme nezbytná opatření pro zajištění toho, že se vnitrostátní opatření k provedení kapitoly III směrnice 95/46/ES o soudním přezkumu, odpovědnosti a sankcích plně použijí na zpracování údajů podle této směrnice.

2. Každý členský stát zejména přijme nezbytná opatření pro zajištění toho, aby úmyslný přístup k údajům uchovávaným v souladu s touto směrnicí nebo úmyslné předání takových údajů, jež nejsou povoleny podle vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice, bylo trestáno sankcemi, včetně správních nebo trestních sankcí, které jsou účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 14

Hodnocení

1. Do 15. září 2010 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnocení používání této směrnice a jejího dopadu na hospodářské subjekty a spotřebitele, se zohledněním dalšího vývoje elektronických komunikačních technologií a statistik poskytnutých Komisi podle článku 10, za účelem zjištění toho, zda je nutné změnit ustanovení této směrnice, zejména pokud se jedná o seznam údajů v článku 5 a dobu uchovávání stanovenou v článku 6. Výsledky hodnocení se zveřejní.

2. Za tím účelem Komise přezkoumá všechny připomínky od členských států nebo od Pracovní skupiny pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů zřízené na základě článku 29 směrnice 95/46/ES.

Článek 15

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 15. září 2007. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Tyto předpisy

přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Každý členský stát může odložit používání této směrnice do 15. března 2009, pokud jde o uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty. Každý členský stát, který zamýšlí využít tohoto odstavce, o tom po přijetí této směrnice uvědomí Radu a Komisi formou prohlášení. Prohlášení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 16

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 17

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 15. března 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
H. WINKLER

Prohlášení Nizozemska
podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES

Pokud jde o směrnici Evropského parlamentu a Rady o uchovávání údajů zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejných služeb v odvětví elektronických komunikací, kterou se mění směrnice 2002/58/ES, bude Nizozemsko využívat možnosti odkladu uplatňování směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty po dobu nepřesahující 18 měsíců od data vstupu směrnice v platnost.

Prohlášení Rakouska
podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES

Rakousko prohlašuje, že odloží uplatňování této směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty o období 18 měsíců od data uvedeného v čl. 15 odst. 1.

Prohlášení Estonska
podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES

V souladu s čl. 15 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES oznamuje Estonsko svůj záměr využít tohoto odstavce a odložit uplatňování této směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty o období 36 měsíců od data přijetí této směrnice.

Prohlášení Spojeného království
podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES

Spojené království v souladu s čl. 15 odst. 3 směrnice o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES prohlašuje, že odloží uplatňování této směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty.

Prohlášení Kyperské republiky
podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES

Kyperská republika prohlašuje, že odkládá uplatňování směrnice, pokud jde o uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty, až do data stanoveného v čl. 15 odst. 3.

Prohlášení Řecké republiky
podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES

Řecko prohlašuje, že v souladu s čl. 15 odst. 3 odloží uplatňování této směrnice, pokud jde o uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty, o období 18 měsíců od uplynutí doby stanovené v čl. 15 odst. 1.

Prohlášení Lucemburského velkovévodství
podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES

V souladu s čl. 15 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES prohlašuje vláda Lucemburského velkovévodství, že zamýšlí využít čl. 15 odst. 3 směrnice, aby měla možnost odložit uplatňování směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty.

Prohlášení Slovinska**podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES**

Slovinsko se připojuje ke skupině členských států, které učinily prohlášení podle s čl. 15 odst. 3 „směrnice Evropského parlamentu a Rady o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí“ o odložení uplatňování směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty o 18 měsíců.

Prohlášení Švédska**podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES**

V souladu s čl. 15 odst. 3 si Švédsko přeje mít možnost odložit uplatňování této směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty.

Prohlášení Litevské republiky**podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES**

V souladu s čl. 15 odst. 3 návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (dále jen „směrnice“), Litevská republika prohlašuje, že po přijetí této směrnice odloží její uplatňování na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty o období stanovené v čl. 15 odst. 3.

Prohlášení Lotyšské republiky**podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES**

Lotyšsko v souladu s čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES prohlašuje, že odkládá uplatňování této směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty až do 15. března 2009.

Prohlášení České republiky**podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES**

V souladu s čl. 15 odst. 3 Česká republika prohlašuje, že odkládá uplatňování této směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty o období 36 měsíců od data přijetí této směrnice.

Prohlášení Belgie**podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES**

Belgie prohlašuje, že využije možnosti podle čl. 15 odst. 3 a odloží uplatňování této směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty o období 36 měsíců od data přijetí této směrnice.

Prohlášení Polské republiky**podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES**

Polsko prohlašuje, že využije možnosti uvedené v čl. 15 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES a odloží uplatňování této směrnice, pokud jde o uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty o období 18 měsíců od doby stanovené v čl. 15 odst. 1.

Prohlášení Finska**podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES**

V souladu s čl. 15 odst. 3 směrnice o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES Finsko prohlašuje, že odloží uplatňování této směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a elektronické pošty.

Prohlášení Německa**podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/24/ES**

Německo si vyhrazuje právo odložit uplatňování této směrnice na uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a elektronické pošty o období 18 měsíců od data uvedeného v čl. 15 odst. 1 první větě.

OPRAVY

Oprava nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2028/2004 ze dne 16. listopadu 2004, kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství

(Úřední věstník L 352 ze dne 27. listopadu 2004)

1. Strana 4, čl. 1 bod 5 písm. f) (nahrazení čl. 10 odst. 4 nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000) druhá věta:

místo: „Nicméně základ každého členského státu pro výpočet vlastních zdrojů z DPH, na který se uplatní zmíněná jednotná sazba, nesmí překročit procentní hodnoty jeho HNP stanovené v čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom a zmíněné v první větě odstavce 7 tohoto článku.“

má být: „Nicméně základ každého členského státu pro výpočet vlastních zdrojů z DPH, na který se uplatní zmíněná jednotná sazba, nesmí překročit procentní hodnoty jeho HNP stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom a zmíněné v první větě odstavce 7 tohoto článku.“

2. Strana 5, čl. 1 bod 7 (nahrazení článku 11 nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000) odst. 2 první pododstavec:

místo: „2. V případě členských států, které se účastní hospodářské a měnové unie, se úroková sazba rovná sazbě zveřejněné v řadě C Úředního věstníku Evropské unie, kterou Evropská centrální banka používala pro své refinanční operace prvního dne měsíce splatnosti, zvýšenou o dva procentní body.“

má být: „2. V případě členských států, které se účastní hospodářské a měnové unie, se úroková sazba rovná sazbě zveřejněné v řadě C Úředního věstníku Evropské unie, kterou Evropská centrální banka používala pro své hlavní refinanční operace prvního dne měsíce splatnosti, zvýšené o dva procentní body.“

3. Strana 7, čl. 1 bod 16 (vlození hlavy IX s článkem 21a do nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000):

místo: „Článek 21a

Sazba stanovená v článku 11 tohoto nařízení se nadále použije pro výpočet úroku z prodlení v případě, kdy den splatnosti nastane před koncem měsíce, v němž vstoupí v platnost nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2028/2004 ze dne 16. listopadu 2004, kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (*).

(*) Úř. věst. L 352, 27.11.2004, s. 1.“

má být: „Článek 21a

Sazba stanovená v článku 11 tohoto nařízení ve znění před vstupem v platnost nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2028/2004 ze dne 16. listopadu 2004, kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (*), se nadále použije pro výpočet úroku z prodlení v případě, kdy den splatnosti nastane před koncem měsíce, v němž nařízení (ES, Euratom) č. 2028/2004 vstoupí v platnost.

(*) Úř. věst. L 352, 27.11.2004, s. 1.“

Oprava směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání

(Úřední věstník Evropské unie L 255 ze dne 30. září 2005)

Strana 11, pod název směrnice se vkládá tato věta:

„(Text s významem pro EHP)“.

Oprava směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/74/ES ze dne 16. prosince 1996 o názvech textilií*(Úřední věstník Evropské unie L 32 ze dne 3. února 1997)**(Zvláštní vydání v českém jazyce, kapitola 13, svazek 18, s. 226)*

Strana 48 (Zvláštní vydání strana 236), příloha II, položka 19:

<i>místo:</i>	„19	Acetát	19,00“,
---------------	-----	--------	---------

<i>má být:</i>	„19	Acetát	9,00“.
----------------	-----	--------	--------
